

Udskriftsdato: 10. januar 2026

VEJ nr 9514 af 30/06/2021 (Historisk)

Vejledning om 225-timersreglen for ægtepar og ugifte der modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik § 11

Ministerium: Beskæftigelsesministeriet

Journalnummer: Beskæftigelsesmin.,
Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, j.nr. 20/18370

Vejledning om 225-timersreglen for ægtepar og ugifte der modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik § 11

Indholdsfortegnelse

- Indledning
- 1. 225-timersreglens målgruppe
 - 1.1. Hvilke ægtepar og ugifte personer er omfattet af 225-timersreglen (lovens § 13 f, stk. 1-7)
 - 1.1.1. En eller begge ægtefæller er berettiget til uddannelses- eller kontanthjælp efter lovens § 11, og hjælpen til parret beregnes efter lovens § 26, stk. 1, på baggrund af satserne i §§ 23-25 i loven (lovens § 13 f, stk. 1 og 2)
 - 1.1.2. En eller begge ægtefæller er berettiget til selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter lovens § 11, og hjælpen til parret beregnes efter lovens § 26, stk. 1 eller 2, på baggrund af satserne i §§ 22-25 i loven (lovens § 13 f, stk. 3-5)
 - 1.1.3. Kombinationsægtepar og ægtepar hvor den ene ægtefælle modtager ressourceforløbsydelse
 - 1.1.4. Ugift person, der bliver gift (lovens § 13 f, stk. 7)
 - 1.1.5. Ugift modtager af uddannelses- eller kontanthjælp (lovens § 13 f, stk. 6-8)
 - 1.2. Ægteparret eller den ugifte har modtaget hjælp i sammenlagt et år inden for 3 år (lovens § 13 f, stk. 10 og 11)
- 2. Arbejdsevnen er så begrænset, at den pågældende ikke kan opnå beskæftigelse på det ordinære arbejdsmarked (lovens § 13 f, stk. 9)
 - 2.1. Registrering og vejledning af personer, der er undtaget fra 225-timersreglen
- 3. Opgørelsen af 225 timers ordinært og udstøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder
 - 3.1. 12-månedersperioden kan forlænges
 - 3.1.1. Forlængelse af 12-månedersperioden på grund af sygdom, barsel m.v. (lovens § 13 f, stk. 12 og 13)
 - 3.1.2. Forlængelse af 12-månedersperioden på grund af covid-19 (lovens § 13 h)
 - 3.1.3. Ny forlængelse af 12-månedersperioden på grund af covid-19 (lovens § 13 h, stk. 3)
 - 3.2. Sædvanligt, lønnet arbejde
 - 3.3. Arbejde uden fastsat arbejdstid (lovens § 13 f, stk. 15)
 - 3.4. Selvstændig virksomhed (lovens § 13 f, stk. 16)
- 4. Varsling, vejledning m.v.
 - 4.1. Område og begreber
 - 4.2. Udsendelse af varslingsbrev, vejledning m.v.
 - 4.3. Når hjælpen er bortfaldet eller nedsat, og en ægtefælle eller ugift person opnår 225 timers ordinært og udstøttet arbejde, der alle ligger efter bortfaldsdatoen
 - 4.4. Ikrafttræden m.v.
- 5. Beregning af hjælpen til ægtepar og ugifte personer, der ikke opfylder 225-timerskravet (lovens § 26, stk. 5-11, og § 13 g)
 - 5.1. Beregning af hjælpen til ægtepar, der modtager uddannelseshjælp eller kontanthjælp på en sats på enten 15.547 kr. (2021-niveau) for forsørgere eller 11.698 kr. (2021-niveau) for ikke-forsørgere (hjælpen til den ene ægtefælle falder væk)

- 5.2. Beregning af hjælpen til ægtepar på uddannelseshjælp eller kontanthjælp - andre satser end enten 15.547 kr. (2021-niveau) for forsørgere eller 11.698 kr. (2021-niveau) for ikke-forsørgere (hjælpen til ægteparret reduceres)
- 5.3. Beregning af hjælpen til ægtepar på selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse (hjælpen til ægteparret reduceres)
- 5.4. Beregning af hjælpen til ugifte personer der modtager uddannelseshjælp eller kontanthjælp (lovens § 13 g)
- 6. Generhvervelse af retten til fuld hjælp (lovens § 13 f, stk. 14)
- 7. Den frivillige ordning (lovens § 13, stk. 10)
- 8. Indbetaling af ATP-bidrag for personer omfattet af 225-timersreglen
- 9. Fradrag for forskudsvis udbetaling af børnebidrag for personer omfattet af 225-timersreglen
- 10. Ikrafttræden og overgangsregler
- Bilag 1 Oversigt over målgrupper for 225-timersreglen
- Bilag 2 Spørgsmål/svar til de enkelte afsnit

Indledning

I denne vejledning gøres overordnet rede for reglerne om det skærpede rådighedskrav (225-timersreglen) for personer, der ansøger om eller modtager hjælp efter § 11 i lov om aktiv socialpolitik (selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp), jf. seneste lovbekendtgørelse nr. 241 af 12. februar 2021 (med senere ændringer), samt reglerne i bekendtgørelse nr. 474 af 22. april 2020 om kommunernes pligt til varslingsvejledning m.v. af modtagere af selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp, hvis hjælp kan bortfalde eller blive nedsat som følge af 225-reglen ("varslingsbekendtgørelsen").

Endvidere gøres generelt rede for praksis fra Ankestyrelsen vedrørende anvendelsen af 225-timersreglen.

225-timersreglen fremgår af § 13 f, § 13 g, § 13 h samt § 26, stk. 4-11, i lov om aktiv socialpolitik (herefter også kaldt loven).

Det skærpede rådighedskrav blev indført med lov nr. 296 af 22. marts 2016 om ændring af lov om aktiv socialpolitik, lov om individuel boligstøtte, integrationsloven og forskellige andre love (Kontanthjælpsloft, 225-timersregel, ferie til uddannelses- og kontanthjælpsmodtagere m.v.). Det er således en betingelse for ikke at få nedsat hjælpen (selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp), eller for at hjælpen ikke bortfalder, at hver ægtefælle i et ægtepar og ugifte personer skal dokumentere at have haft mindst 225 timers ordinært og ustyttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder.

Ved lov nr. 1413 af 30. november 2016 blev der foretaget præcisering af enkelte af de bestemmelser, der vedrører 225-timersreglen.

Det er fortsat en betingelse for, at et ægtepar og en ugift person kan få hjælp, at de udnytter deres arbejdsmuligheder, jf. § 13, stk. 1-6, og § 13 a i loven. Der henvises bl.a. til bekendtgørelse nr. 470 af 20. marts 2021 om rådighed for personer der ansøger om eller modtager overgangsydelse eller uddannelseshjælp som uddannelsesparate, herunder åbenlyst uddannelsesparate, eller selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse eller kontanthjælp som jobparate og bekendtgørelse nr. 471 af 20. marts 2021 om rådighed for personer der ansøger om eller modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp som aktivitetsparate.

I vejledningen er ændringer som følge af lov nr. 174 af 27. februar 2019 om ændring af udlændingeloven, integrationsloven, repatrieringsloven og forskellige andre love indarbejdet.

Vejledningen er endvidere opdateret som følge af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats (lov nr. 548 af 7. maj 2019) og lov nr. 551 af 7. maj 2019 (Konsekvenser af aftale om en forenklet beskæftigelsesindsats m.v.).

Endvidere er vejledningen opdateret som følge af lov nr. 473 af 22. april 2020 (Forlængelse af 12-månedersperioden i 225-timersreglen som følge af covid-19 m.v.) og lov nr. 959 af 26. juni 2020 (Yderligere forlængelse af 12-månedersperioden i 225-timersreglen som led i udfasningen af hjælpepakker i forbindelse med covid-19) samt lov nr. 1642 af 19. november 2020 (Genindførelse af forlængelse af 12-månedersperioden i 225-timersreglen m.v.), lov nr. 59 af 19. december 2020 (Yderligere forlængelse af 12-månedersperioden i 225-timersreglen som følge af covid-19), lov nr. 467 af 20. marts 2021 (Forlængelse af 12-månedersperioden i 225-timersreglen som følge af covid-19 m.v.) og lov nr. 878 af 12. maj 2021 (Yderligere forlængelse af 12-månedersperioden i 225-timersreglen som følge af covid-19).

Vejledningen er desuden opdateret som følge af lov nr. 2189 af 29. december 2020 om indførelse af ret til sorgorlov.

Derudover er vejledningen opdateret med praksis fra Ankestyrelsen vedrørende fortolkningen af 225-timersreglen. Ankestyrelsens principmeddelelser findes på Ankestyrelsens hjemmeside (www.ast.dk) og på Retsinformation (www.retsinformation.dk).

Vejledningen knytter sig til varslingsbekendtgørelsen, hvori der er fastsat regler om kommunernes pligt til varsling, vejledning m.v. af ægtefæller og ugifte personer, hvis hjælp kan bortfalde som følge af 225-timersreglen. Varslingsbekendtgørelsen findes på Retsinformation (www.retsinformation.dk)

Kommunerne er omfattet af lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, forvaltningsloven og lov om offentlighed i forvaltningen (offentlighedsloven) i forhold til de opgaver, der udføres, ligesom kommunerne er forpligtede til også at overholde de almindelige forvaltningsretlige principper, herunder om saglighed, lighed og proportionalitet samt god forvaltningsskik.

Kommunerne skal endvidere iagttage databeskyttelsesreglerne i bl.a. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (databeskyttelsesordningen/GDPR) samt lov nr. 502 af 23. maj 2018 om supplerende bestemmelser til forordning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (databeskyttelsesloven).

Lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, forvaltningsloven, offentlighedsloven og databeskyttelsesloven kan findes på Retsinformation www.retsinformation.dk.

Databeskyttelsesforordningen kan findes på <https://eur-lex.europa.eu>.

For yderligere information om databeskyttelsesreglerne i øvrigt henvises til Datatilsynet www.datatilsynet.dk

Vedrørende forarbejderne til 225-timersreglen henvises til bemærkningerne til lov nr. 296 af 22. marts 2016 (lovforslag nr. L 113, Folketingssamlingen 2015-16) og til bemærkningerne til lov nr. 1413 af 30. november 2016 (lovforslag nr. L 4 Folketingssamlingen 2016-17), som begge kan findes på www.retsinformation.dk eller på Folketingets hjemmeside (www.ft.dk)

225-timersreglens målgruppe

Som udgangspunkt er alle modtagere af selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp omfattet af 225-timersreglen. Det gælder både uddannelsesparate, jobpara-

te og aktivitetsparate modtagere af hjælp. Personer, hvis arbejdsevne er så begrænset, at de ikke kan opnå beskæftigelse på det ordinære arbejdsmarked, er dog undtaget fra 225-timersreglen.

For at blive omfattet af 225-timersreglen skal følgende kriterier være opfyldt:

- 1) En eller begge ægtefæller skal være berettiget til selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp efter lovens § 11, og hjælpen til parret beregnes efter lovens § 26, stk. 1 eller 2, på baggrund af satserne i lovens §§ 22-25.

En ugift person skal være berettiget til uddannelses- eller kontanthjælp efter § 11 på baggrund af satserne i §§ 23-25. Dog får personer, som modtager uddannelseshjælp efter § 23, stk. 2, nr. 1, 2 og 6-9 (uddannelseshjælp svarende til SU-satser), ikke nedsat hjælpen, hvis de ikke opfylder 225-timersreglen.

Ugifte personer, der modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, er ikke omfattet af 225-timersreglen.

Der henvises til afsnit 1.1. samt bilag 1, som er en oversigt over målgrupper for 225-timersreglen.

- 2) Ægteparret eller den ugifte person skal have modtaget hjælp i sammenlagt et år eller derover inden for 3 år, se afsnit 1.2.

1.1. Hvilke ægtepar og ugifte personer er omfattet af 225-timersreglen (lovens § 13 f, stk. 1-7)

1.1.1. En eller begge ægtefæller er berettiget til uddannelses- eller kontanthjælp efter lovens § 11, og hjælpen til parret beregnes efter lovens § 26, stk. 1, på baggrund af satserne i §§ 23-25 i loven (lovens § 13 f, stk. 1 og 2)

En ægtefælle i et ægtepar, hvor en eller begge ægtefæller er berettiget til uddannelses- eller kontanthjælp, og hvor hjælpen til ægteparret beregnes efter § 26, stk. 1, på baggrund af satserne i §§ 23-25, anses for ikke at udnytte sine arbejdsmuligheder efter § 13, stk. 1-6, og § 13 a, når ægteparret har modtaget hjælp efter § 11 i sammenlagt et år eller derover inden for 3 år, og den pågældende ægtefælle ikke har dokumenteret at have haft mindst 225 timers ordinært og udstøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder.

Det betyder, at begge ægtefæller i et ægtepar, der er berettiget til uddannelses- eller kontanthjælp, og hvis hjælp beregnes som summen af de beløb, som hver af ægtefællerne er berettiget til, jf. lovens § 26, stk. 1, med fradrag af eventuelle indtægter, jf. lovens §§ 30-31, skal opfylde arbejdskravet på 225 timer for, at de kan fortsætte med at modtage fuld hjælp, når de som par har modtaget hjælp i sammenlagt et år eller derover inden for 3 år.

Hvis en eller begge ægtefæller ikke opfylder arbejdskravet på 225 timer, beregnes hjælpen til parret efter reglerne i lovens § 26, stk. 5-7 og 9, samt § 34, stk. 3.

Et ægtepar er omfattet, uanset om den ene ægtefælle har ordinært og udstøttet arbejde, og en fælles ægtefælleberegning efter lovens § 26, stk. 1, resulterer i, at der kun udbetales (supplerende) uddannelses- eller kontanthjælp til den anden ægtefælle. Det er således tilstrækkeligt, at kun den ikke-arbejdende ægtefælle på overgangsdatoen eller på bortfaldsdatoen er berettiget til og modtager uddannelses- eller kontanthjælp efter lovens § 11. Om overgangsdato og bortfaldsdato se vejledningens afsnit 4 om varsling, vejledning m.v.

Parret, som sådan, er omfattet af 225-timersreglen. Den ægtefælle, der har ordinært og udstøttet arbejde, vil formentlig uden videre opfylde betingelsen om 225 timers ordinært og udstøttet arbejde. Den anden - ikke-arbejdende - ægtefælle skal dokumentere, at han eller hun opfylder kravet om 225 timers ordinært og udstøttet arbejde, og gør han eller hun ikke det, bortfalder eller reduceres den pågældendes hjælp. Der henvises til Ankestyrelsens principmeddelelse 83-17, der er gengivet i vejledningens afsnit 5.1.

Hvis hjælpen til en ægtefælle helt bortfalder, anses den pågældende for reelt hjemmegående. Den ægtefælle, der betragtes som reelt hjemmegående, og hvis hjælp er bortfaldet, har ikke pligt til at være til rådighed/udnytte sine arbejdsmuligheder, og der beregnes således alene hjælp til den berettigede ægtefælle efter reglerne i §§ 22-25.

Hvis den ene ægtefælle modtager en anden offentlig forsørgelsesydelse, skelnes der mellem den situation, hvor der stadig beregnes og evt. udbetales hjælp til begge ægtefæller efter lovens § 26, stk. 1, og den situation, hvor der kun udmåles hjælp til den ene ægtefælle efter lovens § 26, stk. 3 (kombinationsægtepar), jf. nedenfor under 1.1.2. og 1.1.3.

I ægtepar, hvor den ene ægtefælle modtager en anden offentlig forsørgelsesydelse, der er betinget af, at den pågældende udnytter sine arbejdsmuligheder (arbejdsløshedsdagpenge, sygedagpenge m.v., dog ikke ressourceforløbsydelse), og hvor der derfor stadig beregnes uddannelses- eller kontanthjælp til den anden ægtefælle efter lovens § 26, stk. 1, vil den ægtefælle, der modtager uddannelses- eller kontanthjælpen, skulle opfylde kravet om 225 timers arbejde. Der henvises til Ankestyrelsens principmeddelelse 54-18, der er gengivet i vejledningens afsnit 5.1.

I ægtepar, hvor den ene er berettiget til selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp, og hvor den anden ægtefælle er i fleksjob med en løn, der overstiger den pågældendes sats for hjælpen, og hvor der beregnes (evt. supplerende) uddannelses- eller kontanthjælp til den første ægtefælle efter lovens § 26, stk. 1, vil den ægtefælle, der modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelses- eller kontanthjælpe, ligeledes skulle opfylde kravet om 225 timers arbejde.

1.1.2. En eller begge ægtefæller er berettiget til selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter lovens § 11, og hjælpen til parret beregnes efter lovens § 26, stk. 1 eller 2, på baggrund af satserne i §§ 22-25 i loven (lovens § 13 f, stk. 3-5)

En ægtefælle i et ægtepar, hvor en eller begge ægtefæller er berettiget til selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, og hvor hjælpen til ægteparret beregnes efter § 26, stk. 1 eller 2, på baggrund af satserne i §§ 22-25, anses for ikke at udnytte sine arbejdsmuligheder efter § 13, stk. 1-6, og § 13 a, når ægteparret har modtaget hjælp efter § 11 i sammenlagt et år eller derover inden for 3 år, og den pågældende ægtefælle ikke har dokumenteret, at han eller hun har haft mindst 225 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder.

Det betyder, at begge ægtefæller i et ægtepar, hvor begge er berettiget til selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, og hvis hjælp beregnes som summen af de beløb, som hver af ægtefællerne er berettiget til, jf. lovens § 26, stk. 1, med fradrag af eventuelle indtægter, jf. lovens §§ 30-31, skal opfylde arbejdskravet på 225 timer, for at de kan vedblive med at modtage fuld hjælp, når de som par har modtaget hjælp i sammenlagt et år eller derover inden for 3 år. Det samme gælder, hvis den ene ægtefælle er berettiget til selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, og den anden ægtefælle er berettiget til uddannelses- eller kontanthjælp, og uddannelseshjælpen eller kontanthjælpen nedsættes således, at de to forsørgelsesyndelser sammenlagt svarer til uddannelseshjælpen eller kontanthjælpen, dog således at begge mindst modtager det beløb, de hver ville have modtaget i selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse og eventuelt danskbonus, såfremt selvforsørgelses- og hjemrejseydelses- eller overgangsydelsesmodtageren er berettiget til danskbonus, jf. lovens § 26, stk. 2.

Hvis en eller begge ægtefæller i et sådant ægtepar ikke opfylder arbejdskravet på 225 timer, beregnes hjælpen til parret efter § 26, stk. 8 og 9, og § 34, stk. 3. Et eventuelt tillæg efter § 22, stk. 4-8 (danskbonus) og tilsvarende beløb til en ægtefælle, jf. § 26, stk. 2, holdes ude af beregningen, dvs. at den ægtefælle, der har opnået en sådan bonus, beholder den, jf. § 26, stk. 8, i loven.

For ægtepar, hvor en eller begge ægtefæller modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, og hvor en eller begge ægtefæller har forsørgelsespligt over for et barn, gælder dog, at

hjælpen ikke bliver nedsat som følge af manglende opfyldelse af arbejdskravet, når der alene på grund af manglende opfyldelse af optjeningsbetingelsen i § 2, stk. 1, nr. 7, i lov om en børne- og ungedydelse ikke udbetales fuld børne- og ungedydelse, jf. § 13 f, stk. 4, 2. pkt., i lov om aktiv socialpolitik. Det er således en betingelse for, at hjælpen til et ægtepar på selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse kan nedsættes eller bortfalde som følge af 225-timersreglen, at de har opnået fuld ret til børne- og ungedydelse.

Selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelsesmodtager, hvor den anden ægtefælle modtager en offentlig forsørgelsesydelse, der ikke er betinget af rådighed, eller ressourceforløbsydelse

Et ægtepar, hvor den ene ægtefælle modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, og den anden ægtefælle modtager en anden offentlig forsørgelsesydelse, der ikke er betinget af, at den pågældende udnytter sine arbejdsmuligheder (folkepension, førtidspension, seniorpension, tidlig pension, SU, efterløn eller lignende), eller ressourceforløbsydelse under ressourceforløb eller jobafklaringsforløb efter lovens kapitel 6 a og 6 b, omfattes ikke af 225-timersreglen, jf. § 13 f, stk. 5, i loven.

1.1.3. Kombinationsægtepar og ægtepar hvor den ene ægtefælle modtager ressourceforløbsydelse

En ægtefælle, som modtager uddannelses- eller kontanthjælp, og som er gift med en person, der modtager en offentlig forsørgelsesydelse, der ikke er betinget af, at den pågældende udnytter sine arbejdsmuligheder (folkepension, førtidspension, seniorpension, tidlig pension, SU, efterløn eller lignende), eller som modtager tilskud til pasning af egne børn efter § 86 i dagtilbudsloven, betragtes som ugift i forhold til 225-timersreglen. Ægteparret er således ikke omfattet af 225-timersreglen for ægtepar, jf. lovens § 13 f, stk. 8, 1. pkt.

Tilsvarende betragtes en ægtefælle, som modtager uddannelses- eller kontanthjælp, og som er gift med en person, der modtager ressourceforløbsydelse under ressourceforløb eller jobafklaringsforløb efter lovens kapitel 6 a og 6 b, som ugift i forhold til 225-timersreglen, jf. lovens § 13 f, stk. 8, 2. pkt.

1.1.4. Ugift person, der bliver gift (lovens § 13 f, stk. 7)

Det fremgår af lovens § 13 f, stk. 7, 2. pkt., at hvis en ugift person bliver gift, betragtes personen fortsat som ugift i forhold til 225-timersreglen, indtil ægteparret har modtaget hjælp som par i sammenlagt et år inden for 3 år. Se endvidere afsnit 1.2.

Hvis en ugift person, der modtager uddannelses- eller kontanthjælp, bliver gift med en selvforsørgelses- og hjemrejseydelses- eller overgangsydelsesmodtager, og vedkommendes hjælp som følge af samberegningssreglen i § 26, stk. 2, eventuelt bliver reduceret, bliver hjælpen til den pågældende ikke også reduceret efter reglerne for ugifte. Dette fremgår af lovens § 13 f, stk. 7, 3. pkt. Når parret har modtaget hjælp som par i sammenlagt 1 år inden for 3 år, bliver hjælpen beregnet efter reglerne i § 13 f, stk. 3 og 4, jf. ovenfor under afsnit 1.1.2.

1.1.5. Ugift modtager af uddannelses- eller kontanthjælp (lovens § 13 f, stk. 6-8)

En ugift modtager af uddannelses- eller kontanthjælp anses for ikke at udnytte sine arbejdsmuligheder efter reglerne i § 13, stk. 1-6, og § 13 a, når personen har modtaget hjælp efter § 11 i sammenlagt et år eller derover inden for 3 år, og den pågældende ikke har dokumenteret, at han eller hun har haft mindst 225 timers ordinært og udstøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder. Hvis en ugift modtager af hjælp ikke opfylder arbejdskravet på 225 timer, bliver hjælpen nedsat efter § 13 g.

Hjælpen nedsættes med 1.067 kr. eller 533 kr. pr. måned (2021-niveau) afhængigt af den sats, som personen modtager hjælp efter. Hjælpen nedsættes dog ikke, hvis hjælpen til den ugifte person beregnes

på baggrund af satserne i § 23, stk. 2, nr. 1, 2 og 6-9 (uddannelseshjælp på SU-niveau). Hjælpen nedsættes heller ikke, hvis personen er samlevende med en selvforsørgelses- og hjemrejseydelses- eller overgangsydelsesmodtager, og vedkommendes hjælp eventuelt allerede er reduceret som følge af sambe-regningsreglen i § 26, stk. 2. Dette fremgår af lovens § 13 f, stk. 7, 3. pkt.

Ugifte personer, der modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, er ikke omfattet af 225-timersreglen.

Enlige og samlevende personer anses som ugifte i relation til 225-timersreglen.

Ansvar for at forsørge en ægtefælle ophører ved separation eller skilsmisse, jf. § 2, stk. 2, i loven. Når et ægtepar bliver separeret eller skilt, skal begge personer derfor anses som ugifte fra tidspunktet for separation eller skilsmissen, og ægtefællerne er således begge berettigede til hjælp efter reglerne for enlige fra separations- eller skilsmissetidspunktet.

I bilag 1 er en oversigt over målgrupper for 225-timersreglen.

1.2. Ægteparret eller den ugifte har modtaget hjælp i sammenlagt et år inden for 3 år (lovens § 13 f, stk. 10 og 11)

I perioden med hjælp i sammenlagt et år til et ægtepar efter lovens § 13 f, stk. 1, nr. 1, eller § 13 f, stk. 3, nr. 1, eller til en ugift person efter § 13 f, stk. 6, nr. 1, indgår perioder med selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp, som ægteparret eller den ugifte person har modtaget, og perioder, hvor en eller begge ægtefæller eller den ugifte person har deltaget i tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, tilbud efter kapitel 5 i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. eller tilbud i medfør af selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet efter integrationsloven. Endvidere indgår perioder, hvor ægteparret eller den ugifte person har modtaget engangshjælp efter § 25 a, og perioder, hvor der på grund af en sanktion har været foretaget fradrag i eller nedsættelse eller ophør af hjælpen efter §§ 36-40 a, 42 og 43.

Perioder, hvor der på grund af andre indtægter kun er udbetalt supplerende hjælp, medregnes ligeledes i perioden med hjælp i sammenlagt et år. For ægtepar gælder, at perioder, hvor hjælpen til parret har været beregnet efter § 26, stk. 1 eller 2, og hvor der på grund af den ene ægtefælles arbejdsindtægter kun er udbetalt (evt. supplerende) hjælp til den anden ægtefælle, også medregnes.

Herudover medregnes i opgørelsen for ægtepar perioder, hvor der kun er beregnet hjælp til den ene ægtefælle, fordi den anden ægtefælle har været under uddannelse eller har modtaget en offentlig forsørgelsesydelse eller tilskud til pasning af egne børn efter § 86 i dagtilbudsloven.

Perioder, hvor en ægtefælle eller en ugift person har været ansat i et løntilskudsjob efter kapitel 12 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, medregnes ligeledes i perioder, hvor der har været modtaget hjælp efter lovens § 11.

Perioden med hjælp i sammenlagt et år eller derover inden for 3 år regnes fra det tidspunkt (den dag), hvor ægteparret eller den ugifte person første gang bliver berettiget til hjælp efter lovens § 11, herunder har fået udbetalt supplerende hjælp. Hvis den ene ægtefælle i et ægtepar har fået udbetalt hjælp før den anden, tælles perioden således fra det tidspunkt, hvor der første gang udbetales hjælp til en ægtefælle i ægteparret. Ved sammenlægningen af de efterfølgende perioder, hvor en eller begge ægtefæller eller den ugifte person har modtaget hjælp, medregnes alene de dage, hvor der er modtaget hjælp, eller hvor personen har været omfattet af en sanktion efter §§ 36-40 a, 42 og 43. For ægtepar skal hjælpen være modtaget, mens parret har været gift med hinanden.

For gifte personer, der efter at være blevet omfattet af 225-timersreglen for ægtepar, bliver skilt, vil perioden, hvor en person har modtaget hjælp efter lovens § 11 som gift, tælle med til opgørelsen af det ene år, jf. lovens § 13 f, stk. 6.

Det fremgår af lovens § 13 f, stk. 7, 2. pkt., at hvis en ugift person bliver gift, betragtes personen som ugift i forhold til 225-timersreglen, indtil ægteparret har modtaget hjælp som par i sammenlagt et år inden for 3 år. Det gælder både i den situation, hvor en eller begge ægtefæller ikke opfyldte arbejdskravet, da de blev gift, og i den situation, hvor en eller begge ægtefæller ikke opfylder arbejdskravet i løbet af den periode på sammenlagt et år med hjælp, som de modtager som par.

Perioder, hvor der alene er udbetalt særlig støtte efter lovens § 34 eller hjælp til enkeltudgifter m.v. efter lovens kapitel 10, medregnes ikke i opgørelsen af sammenlagt et år med hjælp.

Perioden med hjælp i sammenlagt et år afbrydes, hvis ingen af ægtefællerne har modtaget hjælp efter lovens § 11 i en sammenhængende periode på et år, jf. lovens § 13, stk. 11. Det samme gælder, hvis en ugift person ikke har modtaget hjælp efter lovens § 11 i en sammenhængende periode på et år.

Endvidere gælder, at hvis en ægtefælle eller en ugift person i 12 sammenhængende måneder eller mere har været undtaget fra 225-timersreglen på grund af begrænset arbejdsevne, jf. afsnit 2., og vedkommende igen bliver omfattet af arbejdskravet, begynder opgørelsen af perioden med hjælp forfra igen, jf. lovens § 13 f, stk. 9, 2. pkt. Det vil sige, at beregningen af perioden med hjælp i sammenlagt et år inden for 3 år og opgørelsen af arbejdstimer inden for de seneste 12 kalendermåneder starter forfra.

2. Arbejdsevnen er så begrænset, at den pågældende ikke kan opnå beskæftigelse på det ordinære arbejdsmarked (lovens § 13 f, stk. 9)

For ægtefæller eller ugifte personer, der skal have deres ret til selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp vurderet efter 225-timersreglen, skal kommunen – for hver person for sig – tage stilling til, om den pågældende aktuelt er undtaget fra arbejdskravet efter undtagelsesbestemmelsen i lovens § 13 f, stk. 9, dvs. om personen har en så begrænset arbejdsevne, at han eller hun ikke kan opnå beskæftigelse på det ordinære arbejdsmarked.

En ægtefælle eller en ugift person, hvis arbejdsevne vurderes at være så begrænset, at vedkommende ikke vil kunne opnå beskæftigelse på det ordinære arbejdsmarked, omfattes ikke af kravet om 225 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder.

Det er forudsat, at følgende personer ikke omfattes af 225-timersreglen:

- Personer med en så begrænset arbejdsevne, at kommunen ud fra et konkret skøn vurderer, at de pågældende ikke på nuværende tidspunkt vil kunne arbejde på det ordinære arbejdsmarked. En stor andel af de personer, der af kommunen er vurderet som aktivitetsparate modtagere af hjælp, vil være undtaget fra 225-timersreglen. Omvendt er det udgangspunktet, at alle jobparate og de fleste uddannelsesparate modtagere af hjælp vil være omfattet af 225-timerskravet.

- Personer, der modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp, hvor kommunen sammen med personen er påbegyndt udfyldelse af den forberedende del af rehabiliteringsplanen med henblik på forelæggelse for rehabiliteringsteamet forud for en afgørelse om visitation til ressourceforløb, fleksjob eller førtidspension.

- Personer, der modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp under forrevalidering, samt personer, der modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse under revalidering.

Ved kommunens vurdering af, om en person på tidspunktet for vurderingen vil kunne arbejde på det ordinære arbejdsmarked, indgår, om personen vil være i stand til at udføre ordinært og ustøttet arbejde – dvs. en vurdering af personens aktuelle arbejdsevne. Der indgår derimod ikke en vurdering af, om det er realistisk, at pågældende kan finde et arbejde.

I principmeddelelse 6-17 fandt Ankestyrelsen, at hvis arbejdsevnen vurderes at være så begrænset, at vedkommende ikke kan opnå beskæftigelse på det ordinære arbejdsmarked, er borgeren ikke omfattet af

kravet om 225 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder. Vurderingen sker i forhold til det ordinære arbejdsmarked og skal ses i forhold til arbejdskravet.

Har borgeren væsentlige begrænsninger i sin arbejdsevne i forhold til effektivitet eller større begrænsninger i forhold til de arbejdsopgaver, der kan udføres, kan de skånehensyn, der skal tages til borgeren være så omfattende, at de ikke vil kunne tilgodeses på det ordinære arbejdsmarked. Borgeren vil derfor være omfattet af undtagelsen, selv om personen evt. kan arbejde op til 37 timer med nedsat effektivitet/betydelige skånehensyn.

Kan personen derimod arbejde fuldt effektivt, men kun i kortere tid, må arbejdsevnen vurderes i forhold til det begrænsede arbejdskrav, dvs. mellem 5-6 timer hver uge eller 1½ måned fuld tid inden for et år. Personen vil i dette tilfælde ikke være omfattet af undtagelsen

I en konkret sag, der lå til grund for afgørelsen, havde kommunen vurderet, at personen var omfattet af arbejdskravet, idet kommunen vurderede, at hun ville kunne arbejde 5-6 timer om ugen effektivt. Kommunen lagde vægt på, at personen kunne arbejde 15-20 timer ugentligt med 25 % effektivitet.

Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg ændrede kommunens afgørelse. Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg vurderede således, at et skånebehov på nedsat arbejds effektivitet med 75 % reduktion i arbejdstempoet ikke ville kunne imødekommes på det ordinære arbejdsmarked. Personen var derfor omfattet af undtagelsen på grund af nedsat arbejdsevne.

I en anden konkret sag vurderede kommunen, at personen var omfattet af arbejdskravet, da personen havde været i virksomhedspraktik med butiksrelaterede opgaver med skånebehov i form af hensyntagen til sin ryg og belastning af hænderne. Hun havde arbejdet 3 timer dagligt, og arbejdsgiver vurderede, at hun havde været meget arbejdsom, havde vist gode evner i forhold til service og kundebetjening, og arbejdsgiveren havde været glad for at have hende i butikken. Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg stadfæstede derfor kommunens afgørelse. Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg vurderede, at der ikke i forbindelse med tilbuddet havde været tale om skånehensyn eller øvrige hensyntagende forhold ud over en nedsat arbejdstid, der afveg væsentligt fra forholdene på en ordinær arbejdsplads, og at der i øvrigt i sagen var oplysninger om, at personens funktionsniveau efter virksomhedspraktikken var øget yderligere.

I principmeddelelse 98-17 fandt Ankestyrelsen, at der ikke i reglerne om 225 timers arbejdskrav er hjemmel til at undtage borgere, der deltager i arbejdsprøvning eller anden afklaring af arbejdsevnen. Det betyder, at kommunen er forpligtet til at indrette et afklarende tilbud således, at en borger, der har påtaget sig et ordinært arbejde, kan varetage dette arbejde først og først derefter bruge sin eventuelle resterende arbejdsevne i et tilbud.

Ankestyrelsen fandt endvidere, at kommunen er forpligtet til at vejlede borgere, der er under afklaring, om pligten til at søge job ved siden af afklaringen og at hjælpe disse borgere med jobsøgning på lige fod med andre borgere, der er omfattet af arbejdskravet. Manglende vejledning herom kan efter en konkret vurdering medføre, at hjælpen ikke kan nedsættes eller bortfalde.

I en konkret sag var personen i gang med en afklaring af sin arbejdsevne. Personen var omfattet af arbejdskravet og var varslet herom. Personen havde flere gange forsøgt at få vejledning om sammenhængen mellem tilbud og arbejdskrav. Kommunen havde ikke forud for afgørelsen om nedsættelse af hjælpen vejledt hende om, at hendes tilbud ville blive tilpasset, hvis hun fik ordinært arbejde. Kommunen oplyste i forbindelse med afgørelsen til personen, at vurderingen af hendes arbejdsevne var sket ud fra den forudsætning, at hun ikke var i praktik, og at kommunen ikke kunne anbefale, at hun arbejdede ud over praktikken. Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg vurderede, at den fejlagtige vejledning kunne have haft betydning for sagen, da den kunne have afholdt hende fra at søge og få et arbejde, hvormed hun kunne opfylde arbejdskravet. Ankestyrelsen ændrede derfor kommunens afgørelse om nedsættelse af hjælpen.

Ankestyrelsen fandt i principmeddelelse 80-19, at sygdom ikke medfører, at man undtages fra arbejdskravet. Der må derfor skelnes mellem sygdom og begrænset arbejdsevne. Sygdom må i forhold til

225-timersreglen ses som en afgrænset periode med nedsat arbejdsevne, som den syge forventes at overvinde i løbet af kortere eller længere tid. Hvis borgeren på grund af sygdom eller af andre grunde ikke (længere) må forventes at ville genvinde arbejdsevnen i et omfang, så han eller hun igen vil kunne opfylde arbejdskravet, eller er det uafklaret, om arbejdsevnen vil kunne genvindes i et sådant omfang, vil arbejdsevnen skulle vurderes som aktuelt begrænset, og borgeren skal fritages for det skærpede rådighedskrav. Der er tale om en løbende vurdering.

En kvinde, der gennemfører en normal graviditet og fødsel, vil forventes at genvinde sin arbejdsevne efter endt fødsel og nødvendig restitution. Fødsel og barsel medfører som udgangspunkt ikke en begrænset arbejdsevne i forhold til 225-timersreglen og kan derfor ikke i sig selv medføre en genoptagelse af udbetalingen af fuld hjælp.

I den konkrete sag var hjælpen til en kvinde nedsat på grund af 225-timersreglen. Kvinden blev gravid og fødte et barn. Der var ikke i de lægelige akter oplysninger om, at fødslen ikke havde været normalt forløbende.

Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg vurderede, at kvindens arbejdsevne ikke havde været så begrænset, at hun ikke kunne varetage beskæftigelse på det ordinære arbejdsmarked i et omfang, så hun kunne opfylde arbejdskravet.

Ankestyrelsen var opmærksomme på, at kvinden i en periode omkring fødslen ikke var i stand til at arbejde, og at hun efter reglerne i barselsloven tidligst kunne påtage sig arbejde igen 14 dage efter fødslen.

Udvalget lagde dog vægt på, at de personer, der i reglerne forudsættes undtaget fra arbejdskravet, er personer, hvis arbejdsevne er varigt nedsat, eller hvor det er uafklaret, om nedsættelsen er varig, og at en kvinde, der gennemfører en normalt forløbende graviditet og fødsel, forventes at genvinde sin fulde arbejdsevne i løbet af kortere tid. Kommunens afgørelse om ikke at genoptage udbetalingen af fuld hjælp i hele eller dele af barselsperioden blev stadfæstet.

En ægtefælle eller ugift person, der tidligere har fået nedsat hjælpen som følge af 225-timersreglen, men som efterfølgende vurderes at være omfattet af undtagelsen i § 13 f, stk. 9, får igen ret til fuld hjælp efter de almindelige regler med virkning fra det tidspunkt, hvor kommunen vurderer, at den pågældendes arbejdsevne er så begrænset, at den pågældende ikke vil kunne opnå beskæftigelse på det ordinære arbejdsmarked.

Hvis en ægtefælle eller en ugift person i 12 sammenhængende måneder eller mere har været undtaget fra 225-timersreglen, fordi kommunen har vurderet, at den pågældendes arbejdsevne var så begrænset, at vedkommende ikke kunne opnå beskæftigelse på det ordinære arbejdsmarked, og den pågældende igen vurderes at være omfattet af 225-timersreglen, starter beregningen af perioden med hjælp i sammenlagt et år inden for 3 år forfra. Det samme gælder for opgørelsen af arbejdstimer inden for de seneste 12 kalendermåneder, jf. lovens § 13 f, stk. 9, 2. pkt.

Hvis en ægtefælle eller en ugift person alene har været undtaget fra 225-timersreglen i 11 sammenhængende måneder, fordi kommunen har vurderet, at pågældendes arbejdsevne i denne periode var så begrænset, at vedkommende ikke kunne opnå beskæftigelse på det ordinære arbejdsmarked, og personen derefter igen kan stå til rådighed for arbejdsmarkedet, starter beregningen af perioden på et år inden for 3 år derimod ikke forfra. Perioden, inden for hvilken ægtefællen eller den ugifte person skal opfylde arbejdskravet på 225 timer, forlænges imidlertid med 11 måneder, jf. afsnit 3.1.

Hvis kommunens vurdering af en persons arbejdsevne fører til, at personen ikke kan anses som undtaget fra 225-timersreglen i medfør af § 13 f, stk. 9, vil det enten umiddelbart efter eller efter en periode få betydning for personens ydelse. På det tidspunkt skal kommunen træffe afgørelse om nedsættelse eller bortfald af hjælpen. Kommunen skal i den forbindelse overholde gældende regler til sagsbehandlingen,

herunder reglerne i forvaltningsloven om partshøring, begrundelse og klagevejledning m.v. Kommunens afgørelse kan påklages til Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, jf. § 98 i loven.

2.1 Registrering af personer, der er undtaget fra 225-timersreglen

Vurderingen af, om en person er undtaget fra 225-timersreglen, foretages af kommunen. Der henvises til Ankestyrelsens principmeddelelse 6-17.

Personer, som jobcentret vurderer, skal være undtaget fra 225-timersreglen, registreres med en fritagelsesmarkering, jf. bekendtgørelse nr. 355 af 8. marts 2021 om det fælles it-baserede datagrundlag og det statistiske datavarehus på beskæftigelsesområdet, der kan findes på Retsinformation (www.retsinformation.dk).

3. Opgørelsen af 225 timers ordinært og udstøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder

Kravet om 225 timers ordinært og udstøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder opgøres for hver ægtefælle og ugift person og kan opfyldes ved at sammenlægge flere beskæftigelsesperioder.

De oplysninger, som kommunen skal bruge for at kunne tage stilling til, om en ægtefælle eller en ugift person opfylder kravet om 225 timers ordinært og udstøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder, er oplysninger, som kommunen i vidt omfang allerede vil være i besiddelse af, bl.a. fordi indtægter fra arbejde skal fratrækkes i hjælpen.

3.1. 12-månedersperioden kan forlænges

3.1.1. Forlængelse af 12-månedersperioden på grund af sygdom, barsel m.v. (lovens § 13 f, stk. 12 og 13)

Perioden på 12 kalendermåneder for en ægtefælle, jf. § 13 f, stk. 1, nr. 2, og stk. 3, nr. 2, og for en ugift person, jf. § 13 f, stk. 6, nr. 2, forlænges med følgende perioder:

1) Perioder, hvor den pågældende ikke har kunnet arbejde på grund af dokumenteret sygdom.

Perioder, hvor en ægtefælle eller en ugift person ikke har kunnet arbejde på grund af dokumenteret sygdom, og hvor den pågældende således ikke har haft reel mulighed for at udnytte sine arbejdsmuligheder, forlænger den periode på de seneste 12 sammenhængende kalendermåneder, inden for hvilken en ægtefælle eller en ugift person skal dokumentere 225 timers ordinært og udstøttet arbejde.

Kommunen vil - ligesom i andre sager, der vedrører en persons rådighed - til brug for vurderingen af sygdoms betydning for muligheden for at udnytte arbejdsmulighederne - kunne indhente yderligere lægelige oplysninger, f.eks. gennem speciallægeundersøgelse, der evt. vil kunne tilsidesætte egen læges vurdering.

Hvis en person er deltidssygemeldt, må det bero på en konkret individuel vurdering, om personen har haft reel mulighed for at udnytte sine arbejdsmuligheder i et omfang, der giver mulighed for opnåelse af 225 arbejdstimer inden for 12 kalendermåneder.

Der henvises til Ankestyrelsens principmeddelelse 33-18, der er gengivet nedenfor.

2) Perioder, hvor den pågældende har haft ret til fravær ved graviditet, barsel, adoption eller sorgorlov, jf. § 13, stk. 7.

Perioder, hvor en ægtefælle eller en ugift person har haft ret til fravær på grund af graviditet, barsel eller adoption, forlænger den periode på de seneste 12 kalendermåneder, inden for hvilken en ægtefælle eller en ugift person skal dokumentere 225 timers ordinært og udstøttet arbejde.

Pr. 1. januar 2021 forlænger perioder, hvor en ægtefælle eller en ugift person har haft ret til fravær på grund af sorgorlov (for forældre, der mister et barn under 18 år), endvidere den periode på de

seneste 12 kalendermåneder, inden for hvilken personen skal dokumentere 225 timers ordinært og ustøttet arbejde.

Der anvendes her samme afgrænsning, som gælder efter lovens § 13, stk. 7, hvorefter en modtager af hjælp ikke har pligt til at udnytte sine uddannelses- eller arbejdsmuligheder i det omfang, der under fravær efter bestemmelserne i barselslovens § 6, stk. 1 og 2, § 7, § 8, stk. 1-6, § 9, § 13 og § 14, stk. 1 og 2, er ret til dagpenge ved graviditet, barsel, adoption eller sorgorlov.

- 3) Perioder, hvor den pågældende har modtaget støtte efter lov om social service til pasning af handicappet barn, handicappet voksen eller døende nærtstående eller efter barselsloven til pasning af alvorligt sygt barn.

Perioder, hvor den pågældende har modtaget støtte efter lov om social service til pasning af handicappet barn eller døende nærtstående eller efter lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel (barselsloven) til pasning af alvorligt sygt barn, forlænger ligeledes den periode på de seneste 12 kalendermåneder, inden for hvilken der skal dokumenteres 225 timers ordinært og ustøttet arbejde.

- 4) Perioder, hvor den pågældende har aftjent værnepligt.

Perioder, hvor den pågældende ægtefælle eller ugifte person aftjener værnepligt, medfører ligeledes forlængelse af den periode på de seneste 12 kalendermåneder, inden for hvilken der skal dokumenteres 225 timers ordinært og ustøttet arbejde.

- 5) Perioder, hvor den pågældendes arbejdsevne har været så begrænset, at kommunen har vurderet, at vedkommende ikke har kunnet opnå beskæftigelse på det ordinære arbejdsmarked, jf. § 13 f, stk. 9.

Perioden på de 12 seneste kalendermåneder forlænges endvidere med perioder, hvor en ægtefælles eller en ugift persons arbejdsevne har været så begrænset, at den pågældende ikke har kunnet opnå beskæftigelse på det ordinære arbejdsmarked. Der forudsættes her anvendt samme afgrænsning som ved undtagelsesbestemmelsen i lovens § 13 f, stk. 9, om den personkreds, der ikke er omfattet af 225-timersreglen. Der henvises til afsnit 2 ovenfor.

- 6) Perioder, hvor den pågældende har været under ordinær uddannelse eller anden uddannelse eller opkvalificering til uddannelse, hvor der ikke stilles krav om udnyttelse af arbejdsmuligheder, eller hvor den pågældende har modtaget en anden offentlig forsørgelsesydelse, der ikke er betinget af, at vedkommende udnytter sine arbejdsmuligheder.

De seneste 12 kalendermåneder forlænges endvidere med perioder, hvor den pågældende har været under ordinær uddannelse eller anden uddannelse eller opkvalificering til uddannelse, hvor der ikke stilles krav om udnyttelse af arbejdsmulighederne, eller hvor personen har modtaget en anden offentlig forsørgelsesydelse, der ikke er betinget af, at vedkommende udnytter sine arbejdsmuligheder. Det er her forudsat, at perioden f.eks. forlænges, hvis jobcenteret har fritaget personen fra at stå til rådighed under et særligt målrettet uddannelsesforløb.

Tilbud om uddannelse og opkvalificering til uddannelse forlænger endvidere 12-månedersperioden, såfremt jobcenteret i forbindelse med tilbuddet har fritaget personen fra at stå til rådighed, jf. Ankestyrelsens principmeddelelse 10-20.

Tilsvarende forlænges 12-månedersperioden for personer, der deltager i en særligt tilrettelagt ungdomsuddannelse efter lov om ungdomsuddannelse for unge med særlige behov (STU), og som er fritaget for rådighedspligten efter § 13 i lov om aktiv socialpolitik.

I principmeddelelse 10-20 fandt Ankestyrelsen, at kommunen kan give tilbud om uddannelse eller opkvalificering til uddannelse. Udgangspunktet er, at borgeren skal opfylde sin rådighedsforpligtelse under tilbuddet. Kommunen kan efter ansøgning i særlige tilfælde fritage en borger fra sin rådighedsforpligtelse, hvis kommunen skønner, at tilbuddet medvirker til, at borgeren kan opnå fast job. Dette kan eksempelvis være tilfældet, når borgeren har en klar aftale om et konkret, ordinært job, hvor gennemførelse af en forudgående uddannelse, et tilbud om virksomhedspraktik eller en ansættelse med løntilskud er en afgørende forudsætning for ansættelsen.

Det betyder, at hvis en borger deltager i et tilbud i form af uddannelse eller opkvalificering til uddannelse, kan optjeningsperioden kun forlænges, hvis kommunen har truffet afgørelse om at fritage borgeren fra rådighedsforpligtelsen under deltagelse i tilbuddet. I den konkrete sag, der lå til grund for afgørelsen, skulle borgers optjeningsperiode ikke forlænges med de perioder, hvor borger havde deltaget i uddannelses tilbud. Borger havde i perioden 30. januar 2018 til 30. november 2018 deltaget i uddannelses tilbud i form af AMU-kurser med henblik på erhvervelse af buskørekort. Borger var ikke fritaget fra sin rådighedsforpligtelse under uddannelsen.

Hvis en forlængelse efter lovens § 13 f, stk. 12, resulterer i, at der ved opgørelsen af arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder indgår måneder, der ligger mere end 3 år før opgørelsestidspunktet, ses der efter § 13 f, stk. 13, bort fra sådanne måneder, herunder fra eventuelle arbejdstimer, der ligger inden for de pågældende måneder. Til gengæld får ægtefællen eller den ugifte person tillagt yderligere måneder fremadrettet svarende til antallet af måneder, der er set bort fra, således at perioder, inden for hvilken ægtefællen eller den ugifte person kan opnå arbejdstimer til opfyldes af kravet om 225 timers ordinært og ustøttet arbejde, forlænges.

Ankestyrelsen fandt i principmeddelelse 33-18, at har der i løbet af de 12 måneder været en eller flere forlængelsesgrunde, skal perioden forlænges med de dage, forlængelsesgrundene har varet. Første gang, der er en forlængelsesgrund, vil det medføre, at bortfaldsdatoen udskydes, da nedsættelse eller bortfald altid sker til den 1. i en måned. En kortere sygeperiode vil derfor medføre en hel måned ekstra med fuld hjælp. Kommer der flere perioder med forlængelsesgrunde, skal perioderne lægges sammen, og de 12 måneder forlænges med det samlede antal dage. Flere forlængelser vil derfor kun medføre en yderligere udskydelse af bortfaldsdatoen, hvis perioderne sammenlagt overstiger 1 måned.

Ankestyrelsen fandt desuden, at det kun er de timer, der er arbejdet i de dage, perioden forlænges med, der vil tælle med i de 225 timer. Er perioden således forlænget med eksempelvis 2 dage, vil det kun være arbejdstimer i de 2 dage, der tælles med, uanset at bortfaldsdatoen udskydes i en hel måned.

I den konkrete sag, der lå til grund for afgørelsen, skulle borgerens hjælp bortfalde, selv om han havde haft en yderligere sygeperiode siden sidste udskydelse. Borgerens oprindelige bortfaldsdato var 1. november 2017. Perioden, hvor han skulle arbejde 225 timer var derfor 1. november 2016 til 31. oktober 2017. Kommunen udskød den 10. august 2017 hans bortfaldsdato. Udskydelsen skete på baggrund af 14 sygedage.

Opremsningen af de 6 forlængelsesgrunde i § 13 f, stk. 12 er udtømmende; dog kan 12-månedersperioden også forlænges efter § 13 h som følge af covid-19, jf. afsnit 3.1.2 og 3.1.3 nedenfor.

Kommunen bør løbende gøre notat på sagen, hvis der foreligger nogle af de nævnte omstændigheder, der på et senere tidspunkt kan få betydning for, om 12-månedersperioden kan forlænges, jf. offentlighedslovens § 13.

3.1.2. Forlængelse af 12-månedersperioden på grund af covid-19 (lovens § 13 h)

Perioden på 12 kalendermåneder for en ægtefælle, jf. § 13 f, stk. 1, nr. 2, og stk. 3, nr. 2, og for en ugift person, jf. § 13 f, stk. 6, nr. 2, skal, ud over mulighederne for forlængelse af perioden efter § 13 f, stk. 12, også forlænges med perioden fra og med den 9. marts 2020 til og med den 8. september 2020 på grund af covid-19, jf. lovens § 13 h, stk. 2.

Perioden fra og med den 9. marts 2020 og til og med den 8. september 2020, hvor dele af den beskæftigelsesrettede indsats i jobcentrene og de generelle rådighedsregler i kontanthjælpssystemet midlertidigt var suspenderet som følge af covid-19, anses således samlet set for en forlængelsesgrund og forlænger dermed 12-månedersperioden med 6 måneder, dog således at arbejdstimer, der optjenes i perioden, fortsat kan tælle med i opgørelsen af 225 timers arbejde.

Personer, som er omfattet af 225-timersreglen, men som ikke ville få deres hjælp nedsat, eller hvor hjælpen ikke skulle bortfalde i suspensionsperioden som følge af, at de ikke har haft 225 timers ordinært og udstøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder, er også omfattet af forlængelsen af 12-månedersperioden som følge af covid-19.

Eventuelle arbejdstimer med ordinært og udstøttet arbejde i perioden fra og med den 9. marts til og med den 8. september 2020 skal medregnes til at opfylde kravet om 225 timers arbejde, ligesom det gælder for de øvrige forlængelsesgrunde, for både personer, som skulle have haft deres hjælp nedsat, eller hvor hjælpen skulle bortfalde i ovennævnte periode, og for personer, som endnu ikke skulle have deres hjælp nedsat, eller hvor hjælpen ikke skulle bortfalde i perioden.

Personer, der før den 9. marts 2020 har fået nedsat hjælpen, eller hvor hjælpen er bortfaldet som følge af, at de ikke opfylder arbejdskravet på 225 timer, og som ikke er blevet sat op i ydelse til tidligere niveau i suspensionsperioden, er omfattet af forlængelsen af 12-månedersperioden til genoptjening af det tilstrækkelige antal timer til atter at modtage fuld ydelse. Det betyder, at eventuelle løntimer, der indtjenes i suspensionsperioden, kan medregnes til at genoptjene retten til fuld ydelse for de personer, der på nuværende tidspunkt har mistet eller fået nedsat deres ydelse, og deres periode til genoptjening af 225 timers arbejde vil blive forlænget.

Forlængelsen i § 13 h, stk. 2, indgår i § 13 f, stk. 13, på tilsvarende måde som en forlængelse efter § 13 f, stk. 12. Det betyder, at en forlængelse efter § 13 h, stk. 2, i lighed med en forlængelse efter § 13 f, stk. 12, medfører, at hvis der ved opgørelsen af arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder indgår måneder, der ligger mere end 3 år før opgørelsestidspunktet, skal der ses bort fra sådanne måneder. I et sådant tilfælde vil ægtefællen eller den ugifte person få tillagt yderligere måneder fremadrettet svarende til antallet af måneder, der er set bort fra.

Administrationen af forlængelsesgrunden i bestemmelsen i § 13 h, stk. 1 og 2, følger de samme regler, som i øvrigt gælder for personer, som får forlænget 12-månedersperioden efter § 13 h.

Reglerne i § 13 h, stk. 1, 2 og 4, om forlængelse af 12-månedersperioden som følge af covid-19 finder tilsvarende anvendelse for modtagere af uddannelses- eller kontanthjælp, som er omfattet af lovens § 10 g, stk. 1, og § 10 i, stk. 1.

3.1.3. Ny forlængelse af 12-månedersperioden på grund af covid-19 (lovens § 13 h, stk. 3)

Perioden på 12 kalendermåneder for både en ægtefælle, jf. § 13 f, stk. 1, nr. 2, og stk. 3, nr. 2, og en ugift person, jf. § 13 f, stk. 6, nr. 2, skal ud over mulighederne for forlængelse af 12-månedersperioden efter § 13 f, stk. 12, og § 13 h, stk. 2, også forlænges med perioden fra og med den 1. november 2020 til og med den 30. juni 2021 på grund af covid-19, jf. lovens § 13 h, stk. 3.

I perioden fra og med den 1. november 2020 til og med den 30. juni 2021 er 225-timersreglen dermed igen suspenderet. Perioden fra og med den 1. november 2020 til og med den 30. juni 2021 skal således anses for endnu en forlængelsesgrund, dog således at arbejdstimer, der optjenes i perioden, fortsat kan tælle med i opgørelsen af 225 timers arbejde.

Det betyder, at for personer, der i perioden fra og med den 1. november 2020 og til og med den 30. juni 2021 skulle have haft hjælpen nedsat, eller hvor hjælpen skulle bortfalde som følge af, at de ikke har opfyldt arbejdskravet på 225 timers ordinært og udstøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder, skal hjælpen ikke nedsættes eller bortfalde i denne periode. Hjælpen vil først skulle nedsættes eller bortfalde, når forlængelsen af 12-månedersperioden, inden for hvilket arbejdskravet skal opfyldes, er udløbet.

Eventuelle arbejdstimer med ordinært og udstøttet arbejde i perioden fra og med den 1. november 2020 til og med den 30. juni 2021 skal medregnes til at opfylde kravet om 225 timers arbejde, ligesom det er gældende for de øvrige forlængelsesgrunde for både personer, som skulle have haft deres hjælp nedsat,

eller hvor hjælpen skulle bortfalde i ovennævnte periode, og for personer, som endnu ikke skulle have deres hjælp nedsat, eller hvor hjælpen ikke skulle bortfalde i perioden.

Reglen om den nye suspensionsperiode som følge af covid-19 omfatter ikke personer, der fra og med den 9. september 2020 til og med den 31. oktober 2020 har fået nedsat hjælpen, eller hvor hjælpen i perioden er bortfaldet som følge af, at de ikke opfylder arbejdskravet på 225 timer, og disse personer bliver således ikke sat op i ydelse til tidligere niveau i den nye suspensionsperiode fra den 1. november 2020 til den 30. juni 2021. Det indebærer, at disse personer, som har fået nedsat hjælpen, eller hvor hjælpen er bortfaldet, først vil få ret til fuld hjælp igen, når de pågældende opfylder betingelsen om 225 timers ordinært og udstøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder.

Disse personer er dog omfattet af forlængelsen af 12-månedersperioden til genoptjening af det tilstrækkelige antal timer til atter at modtage fuld ydelse. Det betyder, at eventuelle løntimer, der optjenes i den nye suspensionsperiode fra og med den 1. november 2020 til og med den 30. juni 2021, medregnes til at genoptjene retten til fuld ydelse for de personer, der har mistet eller har fået nedsat deres ydelse, og deres periode til genoptjening af 225 timers ordinært og udstøttet arbejde bliver således forlænget svarende til suspensionsperioden.

Arbejdstimer, der er optjent i perioden fra og med den 9. september 2020 til og med den 31. oktober 2020, kan ligeledes tælle med til at opfylde arbejdskravet.

Forlængelsen i § 13 h, stk. 3, indgår i § 13 f, stk. 13, på tilsvarende måde som en forlængelse efter § 13 f, stk. 12. Det betyder, at en forlængelse efter § 13 h, stk. 3, i lighed med en forlængelse efter § 13 f, stk. 12, medfører, at hvis der ved opgørelsen af arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder indgår måneder, der ligger mere end 3 år før opgørelsestidspunktet, skal der ses bort fra sådanne måneder. I et sådant tilfælde vil ægtefællen eller den ugifte person få tillagt yderligere måneder fremadrettet svarende til antallet af måneder, der er set bort fra.

Administrationen af forlængelsesgrunden i bestemmelsen i § 13 h, stk. 3, følger de samme regler, som i øvrigt gælder for personer, som får forlænget 12-månedersperioden efter § 13 h.

Reglen i § 13 h, stk. 3, om forlængelse af 12-månedersperioden som følge af covid-19 finder tilsvarende anvendelse for modtagere af uddannelses- eller kontanthjælp, som er omfattet af lovens § 10 g, stk. 1, og § 10 i, stk. 1.

For personer, der er omfattet af § 13 h, stk. 3, i lov om aktiv socialpolitik, hvor kommunen forud for ikrafttrædelsen har truffet en afgørelse om nedsættelse eller bortfald af hjælpen efter § 13 g og § 26, stk. 5-8, der endnu ikke er effektueret, skal kommunen tilbagekalde afgørelsen og samtidig skriftligt orientere personen om, at der er grundlag for en udskydelse af bortfaldsdatoen som følge af forlængelsen af 12-månedersperioden.

Det betyder, at hvis en person har modtaget en afgørelse forud for lovens ikrafttræden den 14. maj 2021 om, at den pågældendes hjælp vil blive nedsat, eller at hjælpen vil bortfalde som følge af, at personen ikke har opfyldt arbejdskravet på 225 timers ordinært og udstøttet arbejde, jf. §§ 13 f og g og § 26, stk. 5-8, i perioden fra og med den 1. november 2020 til og med den 30. juni 2021, men afgørelsen endnu ikke er effektueret, skal kommunen tilbagekalde afgørelsen. Kommunen skal samtidig skriftlig orientere personen om, at denne vil få udskudt datoen for nedsættelse eller bortfald af hjælpen som følge af forlængelsen af 12-månedersperioden, jf. § 13 h, stk. 3.

Kommunen skal endvidere orientere personen om, hvornår hjælpen herefter forventes at skulle nedsættes eller bortfalde, hvis personen ikke har opfyldt arbejdskravet på dette tidspunkt. Der henvises til afsnit 4 nedenfor vedrørende varslingsbekendtgørelsens regler om varsling, vejledning m.v.

3.2. Sædvanligt, lønnet arbejde

Det er forudsat, at der skal være tale om sædvanligt, lønnet arbejde, dvs. opgørelsen skal baseres på opgjorte løntimer i et sædvanligt beskæftigelsesforhold, der er i overensstemmelse med gældende overenskomster eller i øvrigt er udført på almindelige løn- og arbejdsvilkår.

Loven indeholder ikke et krav om en bestemt mindste timeløn. Der kan dog være tale om så usædvanlige løn- og ansættelsesvilkår, at kommunen ud fra en omgåelsesbetragtning må nå frem til, at der ikke foreligger tilstrækkelig dokumentation for, at der har været tale om arbejde i et sædvanligt ansættelsesforhold.

Der er ikke i loven noget til hinder for, at arbejdskravet kan opfyldes gennem honorarlønnet arbejde. Det forudsætter dog, at arbejdet er tilstrækkeligt dokumenteret f.eks. gennem lønsedler eller lignende, og at timelønnen eller andre forhold omkring arbejdets udførelse ikke er af en sådan karakter, at kommunen vurderer, at der er tale om så usædvanlige forhold, at der må siges at være tale om omgåelse af reglen.

Arbejde udført via socialt frikort kan tælle med i opgørelsen af 225 timers ordinært og ustøttet arbejde. Der henvises til svar på spørgsmål 3.2.5.

Loven indeholder ikke krav til, hvordan ydelsesmodtageren skal dokumentere det udførte arbejde. Dokumentation af arbejde vil normalt kunne tilvejebringes ved opslag i indkomstregistret (eIndkomst), men i tilfælde af at arbejdstimerne ikke er registreret i indkomstregistret, skal de kunne dokumenteres på anden måde f.eks. ved fremvisning af lønsedler eller lignende. Der henvises i øvrigt til svar på spørgsmål 3.2.2.

Der er heller ikke krav om, at arbejdet skal være udført for en arbejdsgiver med CVR-nr. Arbejdsgiveren kan således også være en privat person, såfremt der foreligger tilstrækkelig dokumentation for det udførte arbejde. Der henvises i øvrigt til svar på spørgsmål 3.2.3.

Er personen syg, og er det en del af ansættelsesvilkårene for ansættelsesforholdet, at der udbetales løn under sygdom, herunder såkaldt sygeløn, medregnes timerne ved optællingen af timer i ordinært og ustøttet arbejde i forhold til 225-timersreglen. Opgørelsen af arbejdstimer kan i den forbindelse f.eks. baseres på registrerede løntimer i eIndkomst.

Arbejde i løntilskudsjob, arbejde som led i jobrotation eller arbejde i (lønnede) praktikperioder under en uddannelse kan ikke medregnes som ordinært og ustøttet arbejde. Ved afgrænsningen af hvilke former for arbejde, der kan betragtes som ustøttet arbejde, skal anvendes samme afgrænsning, som anvendes inden for arbejdsløshedsforsikringens område. Her anses arbejde for støttet, når løntilskud eller lignende er ydet i henhold til beskæftigelseslovgivningen.

En Integrationsgrunduddannelse (et igu-forløb) er et tidsbegrænset, ordinært ansættelsesforløb hos en privat arbejdsgiver med reducerede lønsatser, hvor ansættelsesforløbet afbrydes af perioder med uddannelse finansieret af det offentlige, jf. Ankestyrelsens principmeddelelse 9-18, hvorefter ”I aktivlovens forstand er et IGU-forløb derfor et arbejde”. Praktikdelen af igu-forløbet kan således tælle med som ordinært og ustøttet arbejde i forhold til 225-timersreglen.

3.3. Arbejde uden fastsat arbejdstid (lovens § 13 f, stk. 15)

Hvis en ægtefælle eller en ugift person har haft ordinært og ustøttet arbejde, hvor der ikke har været en fastsat arbejdstid, beregnes det antal timer, den pågældende anses for at have arbejdet efter lovens § 13 f, stk. 1, 3, 6 og 14, ud fra indtægten divideret med den omregningssats på 127,03 kr. (2021-niveau), som fremgår af lovens § 13 f, stk. 15.

Omregningssatsen reguleres en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent.

3.4. Selvstændig virksomhed (lovens § 13 f, stk. 16)

Selvstændig virksomhed kan medregnes til opgørelse af timetallet efter lovens § 13 f, stk. 1, 3, 6 og 14, hvis ægtefællen eller den ugifte person dokumenterer, at den selvstændige virksomhed har haft et omfang, der kan sidestilles med lønarbejde i mindst 20 timer pr. uge, og der ikke er udbetalt hjælp efter § 11 til den pågældende ægtefælle eller ugifte person, mens den selvstændige virksomhed er drevet. Den selvstændige virksomhed medregnes med det faktisk dokumenterede timetal.

Selvstændig virksomhed kan således medregnes i opgørelsen af de 225 timers ordinært og ustøttet beskæftigelse, hvis virksomheden har haft sigte på at opnå selvforsørgelse, dvs. den må ikke have haft karakter af bibeskæftigelse. Ved vurderingen af virksomhedens omfang skal foretages en konkret vurdering af personens arbejdsindsats, virksomhedens art, omfang, omsætning, åbningstider, kundegrundlag, priser m.v.

Endvidere skal SKAT's krav om forskudsregistrering og årsopgørelse være overholdt, dvs. overskud/underskud skal være oplyst til skattevæsenet. I det omfang en virksomhed skal indgive lovpligtige mom-sangivelser, skal dette endvidere også være overholdt. Kommunen kan endvidere foretage opslag i CVR-registeret, for at tjekke, om en person har startet selvstændig virksomhed.

4. Varsling, vejledning m.v.

Reglerne om kommunernes pligt til varsling, vejledning m.v. af modtagere af selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp, hvis hjælp kan bortfalde eller blive nedsat som følge af 225-timersreglen, er fastsat i bekendtgørelse nr. 474 af 22. april 2020 om kommunernes pligt til varsling, vejledning m.v. af modtagere af selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp, hvis hjælp kan bortfalde eller blive nedsat som følge af 225-timersreglen (varslingsbekendtgørelsen).

I det følgende er knyttet kommentarer til varslingsbekendtgørelsens enkelte bestemmelser.

4.1. Område og begreber

§ 1. Denne bekendtgørelse finder anvendelse for varsling, vejledning m.v. af modtagere af selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp, der står foran at blive omfattet af reglerne i lovens § 13 f, § 13 g, § 13 h og § 26, stk. 5-11, om bortfald eller nedsættelse af hjælpen, fordi den pågældende ikke opfylder lovens krav om 225 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder.

Det er forudsat, at kommunen oplyser om 225-timersreglen i den almindelige vejledning og information af ægtefæller og ugifte personer, der ansøger om eller modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp. Samtidig bør kommunen vejlede om, at personerne vil modtage et varslingsbrev senest 6 måneder før, deres ret til hjælp forventes at ville falde væk eller blive nedsat, hvis de ikke opfylder kravet om 225 timers ordinært og ustøttet arbejde. Kommunen bør også tidligt i forløbet vejlede om mulighederne for jobsøgning m.v. samt overveje, om der er behov for særlige tiltag, der kan bringe den pågældende i ordinær beskæftigelse.

§ 2. Ved »overgangsdato« forstår i denne bekendtgørelse det tidspunkt, hvor et ægtepars eller en ugift persons ret til selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp fremover vil blive vurderet efter reglerne i lovens § 13 f, § 13 g, §

13 h og § 26, stk. 5-11, dvs. det tidspunkt, hvor ægteparret eller den ugifte person har modtaget hjælp efter lovens § 11 i sammenlagt et år eller derover inden for 3 år.

Overgangsdatoen er det tidspunkt, hvor et ægtepar eller en ugift persons ret til hjælp vil blive vurderet efter reglerne om opfyldelse af et arbejdskrav på 225 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder.

Vedrørende den nærmere afgrænsning af de ægtepar og ugifte personer, der skal have vurderet deres ret til hjælp efter 225-timersreglen, henvises til afsnit 1 ovenfor og bilag 1.

§ 3. Ved »bortfaldsdato« forstår i denne bekendtgørelse det tidspunkt, hvor hjælpen til en ægtefælle eller en ugift person bortfalder eller nedsættes, fordi den pågældende ægtefælle eller ugifte person ikke opfylder lovens krav om 225 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder.

Bortfaldsdatoen er det tidspunkt, hvor en ægtefælle eller en ugift person ikke længere opfylder betingelsen om ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder, og hvor hjælpen derfor kan bortfalde eller blive nedsat.

Begrebet "bortfaldsdato" bruges både om den dato, hvor hjælpen til en ægtefælle helt falder bort, og om den dato, hvor hjælpen til en ægtefælle eller ugift person nedsættes med et vist beløb.

Bortfaldsdatoen er altid den 1. i måneden efter, at betingelserne for at modtage fuld hjælp ikke længere er opfyldt, jf. lovens § 26, stk. 10.

4.2. Udsendelse af varslingsbrev, vejledning m.v.

§ 4. Senest 6 måneder før overgangsdatoen for et ægtepar eller en ugift person skal kommunen beregne bortfaldsdatoen for hver ægtefælle og for den ugifte person. Beregningen baseres på de oplysninger, der ligger i kommunens sag om ordinært og ustøttet arbejde og om eventuelle forlængelsesgrunde, jf. lovens § 13 f, stk. 12 og 13, og § 13 h. Beregningen opdateres løbende. Er det ikke muligt at beregne en bortfaldsdato, f.eks. fordi ægtefællen eller den ugifte person for tiden er sygemeldt, skal kommunen, så snart det er muligt, foretage en beregning.

Stk. 2. Senest 6 måneder før den beregnede bortfaldsdato skal kommunen sende et varslingsbrev til ægtefællen eller den ugifte person, der redegør for reglerne i lovens § 13 f, § 13 g, § 13 h og § 26, stk. 5-11, og de konsekvenser, det vil få for den pågældendes hjælp, hvis vedkommende ikke opfylder lovens krav om ordinært og ustøttet arbejde inden for en periode.

Stk. 3. I varslingsbrevet skal kommunen angive den beregnede bortfaldsdato under forudsætning af, at der ikke sker ændringer i ægtefællens eller den ugifte persons forhold. Kommunen skal desuden i varslingsbrevet vejlede ægtefællen eller den ugifte person om mulighederne for at søge arbejde på Jobnet.dk eller i øvrigt på de måder, der er sædvanlige inden for de arbejdsområder, som det er relevant for den pågældende at søge arbejde inden for.

Stk. 4. Kommunen skal sende nyt varslingsbrev efter stk. 2 til ægtefæller, når ingen af ægtefællerne har modtaget hjælp efter lovens § 11 i en sammenhængende periode på et år, og opgørelsen af hjælp i sammenlagt et år begynder forfra, jf. lovens § 13 f, stk. 11, 1. pkt. Det samme gælder, hvis en ugift person ikke har modtaget hjælp efter lovens § 11 i en sammenhængende periode på et år, jf. lovens § 13 f, stk. 11, 2. pkt.

Stk. 5. Kommunen skal ikke sende varslingsbrev til ægtefæller eller ugifte personer, der for tiden er undtaget fra kravet om 225 timers ordinært og udstøttet arbejde inden for de 12 seneste kalendermåneder, fordi kommunen vurderer, at den pågældendes arbejdsevne er så begrænset, at vedkommende ikke kan opnå beskæftigelse på det ordinære arbejdsmarked, jf. lovens § 13 f, stk. 9. ’

Stk. 6. Kommunen skal sende nyt varslingsbrev efter stk. 2, hvis en ægtefælle eller en ugift person har været undtaget efter lovens § 13 f, stk. 9, 1. pkt., i 12 sammenhængende måneder eller mere og igen bliver omfattet af kravet om 225 timers ordinært og udstøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder med den virkning, at perioden med hjælp og opgørelsen af arbejde begynder forfra, jf. lovens § 13 f, stk. 9, 2. pkt.

Når kommunen har fastlagt et ægtepars eller ugift persons overgangsdato og herunder har taget stilling til, om begge ægtefæller i et ægtepar hver især er omfattet af kravet om 225 timers ordinært og udstøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder, skal kommunen – for hver ægtefælle og en ugift person – beregne bortfaldsdatoen, dvs. det tidspunkt hvor den pågældende ægtefælle eller ugifte person ikke længere opfylder kravet om arbejdstimer i ordinært og udstøttet arbejde, og hvor hjælpen kan bortfalde eller blive nedsat. Beregningen skal opdateres løbende.

Ved opgørelse af kravet om 225 timers ordinært og udstøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder forlænges de 12 kalendermåneder med perioder, hvor den pågældende ægtefælle eller ugifte person ikke har kunnet arbejde på grund af sygdom, perioder med barsel m.v., jf. lovens § 13 f, stk. 12, og vejledningens afsnit 3.1.

Beregningen af bortfaldsdatoen sker på baggrund af oplysninger i kommunens sag om ordinært og udstøttet arbejde og eventuelle forlængelsesgrunde for den enkelte ægtefælle og ugifte person.

Hvis der hverken er oplysninger om det tilstrækkelige antal arbejdstimer i ordinært og udstøttet arbejde eller om forlængelsesgrunde, vil overgangsdato og bortfaldsdato være identiske.

Varslingsbrev til en ægtefælle eller ugift person skal sendes senest 6 måneder før bortfaldsdatoen for vedkommende.

Kommunen skal være opmærksom på, at personer, der for tiden ikke er omfattet af kravet om 225 timers ordinært og udstøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder, og personer, der ikke for tiden får nedsat hjælpen på trods af, at de ikke opfylder arbejdskravet, ligeledes skal have tilsendt varslingsbrev, hvis de på et senere tidspunkt bliver omfattet af kravet eller skal have hjælpen nedsat. Varslingsbrevet skal sendes senest 6 måneder før den beregnede bortfaldsdato. Det betyder f.eks. at:

- For ægtepar, hvor den ene ægtefælle er berettiget til selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, og den anden ægtefælle modtager folkepension, førtidspension m.v. (kombinationsægtepar) eller ressourceforløbsydelse, betyder det, at der skal sendes varslingsbrev til selvforsørgelses- og hjemrejseydelses- eller overgangsydelsesmodtageren senest 6 måneder før vedkommendes overgang til kontanthjælp, hvis parret på dette tidspunkt har modtaget hjælp i sammenlagt et år eller derover, og der ikke er oplysninger i kommunens sag om arbejde eller forlængelsesgrunde for den pågældende, der udskyder bortfaldsdatoen.

- For ugifte personer, der modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, betyder det, at der skal sendes varslingsbrev til selvforsørgelses- og hjemrejseydelses- eller overgangsydelsesmodtageren senest 6 måneder før vedkommendes overgang til kontanthjælp, hvis vedkommende på dette tidspunkt har modtaget hjælp i sammenlagt et år eller derover, og der ikke er oplysninger i kommunens sag om arbejde eller forlængelsesgrunde for den pågældende, der udskyder bortfaldsdatoen.

- For ægtepar, hvor en eller begge ægtefæller modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, og hvor en eller begge ægtefæller har forsørgelsespligt over for et barn, hvortil de endnu

ikke har opnået ret til fuld børne- og ungeydelse som følge af optjeningsprincippet for ret til fuld børne- og ungeydelse, betyder det, at der skal sendes varslingsbreve til ægtefællerne senest 6 måneder før opnåelse af ret til fuld børne- og ungeydelse, hvis parret på dette tidspunkt har modtaget hjælp i sammenlagt et år eller derover, og der ikke er oplysninger i kommunens sag om arbejde eller forlængelsesgrunde, der udskyder bortfaldsdatoen for den enkelte ægtefælle.

– For ugifte personer, der modtager uddannelseshjælp på SU-niveau, betyder det, at der skal sendes varslingsbrev til vedkommende senest 6 måneder før vedkommendes overgang til kontanthjælp, hvis vedkommende på dette tidspunkt har modtaget hjælp i sammenlagt et år eller derover, og der ikke er oplysninger i kommunens sag om arbejde eller forlængelsesgrunde for den pågældende, der udskyder bortfaldsdatoen.

I de situationer, hvor én eller begge ægtefæller eller den ugifte person for tiden er undtaget fra kravet om 225 timers ordinært og ustøttet arbejde, jf. lovens § 13 f, stk. 9, og afsnit 2, sendes der ikke varslingsbrev. Her må kommunen i stedet sende et varslingsbrev, hvis den pågældende senere bliver omfattet af 225-timerskravet, f.eks. i tilknytning til at den pågældende ændrer visitationskategori fra aktivitetsparat til jobparat eller uddannelsesparat, eller at et revalideringsforløb ophører.

§ 5. Når varslingsbrev er sendt, skal kommunen ved de efterfølgende jobsamtaler i kontaktforløbet følge op på brevet, herunder igen vejlede ægtefællen eller den ugifte person om reglerne i lovens § 13 f, § 13 g, § 13 h og § 26, stk. 5-11, og om mulighederne for jobsøgning samt yde praktisk bistand til jobsøgningsaktiviteter.

Kommunen skal som led i sin sædvanlige vejledningsforpligtelse ved de efterfølgende jobsamtaler i kontaktforløbet så vidt muligt sikre sig, at ægtefællen eller den ugifte person har forstået konsekvenserne for deres hjælp, hvis de ikke opfylder arbejdskravet.

Det forudsættes, at kommunerne er særligt opmærksomme på at støtte personer, der er i risiko for at blive omfattet af 225-timersreglen, i at få fodfæste på arbejdsmarkedet og herunder sikre, at den enkelte får den relevante indsats og nødvendige hjælp til at finde mulige arbejdsgivere og søge job.

Jobcentrene har f.eks. mulighed for at give en særlig jobformidlingsindsats til personer, der nærmer sig tidspunktet, hvor hjælpen risikerer at bortfalde eller blive nedsat. Herunder vil de kunne tilbyde en virksomhedskonsulent, som har særlig branchekendskab og viden om jobmulighederne på det lokale arbejdsmarked, og som vil kunne hjælpe med at opsøge og etablere kontakt til relevante virksomheder eller med de øvrige led af jobsøgningen.

Det forudsættes, at kommunerne yder personerne bistand med at finde og søge konkrete jobåbninger. For personer der f.eks. på grund af handicap har særligt vanskeligt ved at finde relevante jobåbninger, bør kommunerne være opmærksomme på at tilvejebringe de nødvendige forudsætninger (hjælpemidler m.v.) for, at personerne kan varetage jobbet.

Kommunen forudsættes ligeledes at følge op på ægtefællens eller den ugifte persons jobsøgning og vejlede om de forskellige jobsøgningskanaler (Jobnet.dk, lokalaviser, personlig henvendelse til arbejdsgivere m.v.).

Det forudsættes ligeledes, at kommunerne er opmærksomme på mulighederne for at give tilbud om mentorstøtte til personer, der har behov herfor for at fremme, at disse kan opnå eller fastholde et ordinært job.

Kommunen bør endvidere vejlede ægtefællen eller den ugifte person om mulighederne for at opfylde arbejdskravet gennem selvstændig virksomhed, hvis det har et omfang, der kan sidestilles med lønarbejde i mindst 20 timer om ugen, jf. lovens § 13 f, stk. 16, og afsnit 3.4.

Manglende vejledning kan efter en konkret vurdering medføre, at hjælpen ikke kan nedsættes eller bortfalde, jf. Ankestyrelsens principmeddelelse 98-17.

I en konkret sag, der lå til grund for principmeddelelsen, var borgeren i gang med en afklaring af sin arbejdsevne. Borgeren var omfattet af arbejdskravet og var varslet herom. Borgeren havde flere gange forsøgt at få vejledning om sammenhængen mellem tilbud og arbejdskrav. Kommunen havde ikke forud for afgørelsen om nedsættelse af hjælpen vejledt hende om, at hendes tilbud ville blive tilpasset, hvis hun fik ordinært arbejde. Kommunen oplyste i forbindelse med afgørelsen til borgeren, at vurderingen af hendes arbejdsevne var sket ud fra den forudsætning, at hun ikke var i praktik, og at kommunen ikke kunne anbefale, at hun arbejdede ud over praktikken. Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg vurderede, at den fejlagtige vejledning kunne have haft betydning for sagen, da den kunne have afholdt hende fra at søge og få et arbejde, hvormed hun kunne opfylde arbejdskravet. Ankestyrelsen ændrede derfor kommunens afgørelse om nedsættelse af hjælpen.

Der henvises til § 42, stk. 1, i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats.

§ 6. Når den beregnede bortfaldsdato for en ægtefælle eller en ugift person nærmer sig, skal kommunen undersøge, om der, siden beregningen blev foretaget, er fremkommet oplysninger på kommunens sag om ordinært og udstøttet arbejde eller om sygdom eller andet, der kan begrunde en udskydelse af bortfaldsdatoen, jf. lovens § 13 f, stk. 12 og 13, og § 13 h. Er dette ikke tilfældet, skal kommunen senest 1 måned før bortfaldsdatoen meddele ægtefællen eller den ugifte person, at kommunen agter at træffe afgørelse om bortfald eller nedsættelse af hjælpen, idet ægtefællen eller den ugifte person i forbindelse med denne partshøring opfordres til at fremkomme med oplysninger om forhold, der efter reglerne ville kunne begrunde en udskydelse af bortfaldsdatoen, og som ikke fremgår af kommunens sag.

Stk. 2. Er der grundlag for en udskydelse af bortfaldsdatoen, skal kommunen skriftligt orientere ægtefællen eller den ugifte person herom og samtidig oplyse den nye beregnede bortfaldsdato, jf. § 4, stk. 1. Er det ikke muligt at beregne en bortfaldsdato, f.eks. fordi ægtefællen eller den ugifte person for tiden er sygemeldt, skal kommunen, så snart det er muligt, foretage en beregning og skriftligt give ægtefællen eller den ugifte person oplysning om den beregnede bortfaldsdato...

I den løbende opfølgning på varslingsbrevet er det forudsat, at kommunen sammen med ægtefællen eller den ugifte person følger op på, i hvilket omfang eventuelt arbejde, som vedkommende har påtaget sig, vil medvirke til, at personen kan opfylde arbejdskravet.

Det er dog først, når den tidligere udmeldte, beregnede bortfaldsdato nærmer sig, at kommunen konkret skal tage stilling til, om arbejdskravet er opfyldt eller ej. Hvis kommunen på grundlag af de oplysninger, der indgår i kommunens sag, når frem til, at arbejdskravet ikke er opfyldt, skal kommunen senest 1 måned før den beregnede bortfaldsdato meddele ægtefællen eller den ugifte person, at kommunen agter at træffe afgørelse om bortfald eller nedsættelse af hjælpen med opfordring til, at ægtefællen eller den ugifte person inden for en frist fremkommer med eventuelt yderligere oplysninger i sagen (partshøring).

Bliver resultatet efter partshøringen, at kommunen træffer afgørelse om bortfald eller nedsættelse af hjælpen til ægtefællen eller den ugifte person, skal afgørelsen meddeles til ægtefællen eller den ugifte person. Afgørelsen skal ledsages af en begrundelse og klagevejledning, jf. §§ 22-24 og § 25 i forvaltningsloven. Ægtefællen eller den ugifte person kan indbringe afgørelsen for Ankestyrelsens beskæftigelsesudvalg efter de almindelige regler i lovens § 98.

Er der grundlag for en udskydelse af bortfaldsdatoen, skal ægtefællen eller den ugifte person have skriftlig besked herom sammen med oplysning om den nye beregnede bortfaldsdato. Kan der på udsen-

delsestidspunktet ikke beregnes en ny bortfaldsdato, f.eks. fordi personen for tiden er sygemeldt, skal kommunen, så snart det er muligt, foretage en beregning og skriftligt give personen oplysning om bortfaldsdatoen.

Der er ikke i varslingsbekendtgørelsen nogen specielle krav til udformningen af meddelelsen om udskydelse. Udlevering af et print fra journalen, hvoraf det fremgår, at »bortfaldsdatoen er udskudt til (dato)«, vil derfor formentlig opfylde kravet til skriftlighed. Kommunen skal dog kunne dokumentere, at det er udleveret. Meddelelsen om udskydelse vil endvidere kunne gives elektronisk via "Min side" på Jobnet. Også her skal kommunen kunne dokumentere, hvornår beskeden er afgivet og af hvem.

Hvis ingen af ægtefællerne i et ægtepar, hvor begge modtager hjælp på enten 15.547 kr. (2021-niveau) for forsørgere eller 11.698 kr. (2021-niveau) for ikke-forsørgere, opfylder lovens krav om ordinært og udstøttet arbejde inden for en periode, udbetales der fortsat hjælp (»garantiydelse«) til den ægtefælle, der efter kommunens vurdering er tættest på arbejdsmarkedet, jf. lovens § 26, stk. 6, og afsnit 5.

Kommunen skal her udtrykkeligt vejlede begge ægtefæller om, at denne »garantiydelse« ophører, hvis en af ægtefællerne på et senere tidspunkt opfylder lovens krav om 225 timers ordinært og udstøttet arbejde inden for de seneste 12 måneder.

Det vil sige, at hvis kun én af ægtefællerne genoptjener retten til hjælp, bortfalder »garantiydelsen«, og der udbetales fortsat kun én hjælp (til den ægtefælle, der opfylder 225-timerskravet). Bortfald af »garantiydelsen« er en afgørelse i forvaltningsretlig forstand og skal opfylde de krav, der stilles til en afgørelse.

Afgørelsen kan påklages til Ankestyrelsens beskæftigelsesudvalg.

§ 7. Hvis kommunen ikke har overholdt den i § 4, stk. 2, fastsatte 6 måneders frist for udsendelse af varslingsbrev til en ægtefælle eller en ugift person, kan hjælpen tidligst falde væk eller blive nedsat fra det tidspunkt, hvor der er forløbet 6 måneder fra varslingsbrevet rent faktisk er blevet sendt. Dette gælder uanset, om ægtefællen eller den ugifte person opfylder lovens krav om ordinært og udstøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder frem til afslutningen af de 6 måneder eller ej.

Har kommunen ikke overholdt 6 måneders fristen i varslingsbekendtgørelsens § 4, stk. 2, for udsendelse af varslingsbrev til en ægtefælle eller en ugift person, medfører det, at hjælpen til den pågældende tidligst kan falde bort eller blive nedsat, når der er forløbet 6 måneder fra det tidspunkt, hvor det forsinkede varslingsbrev er sendt.

Hvis den beregnede bortfaldsdato, jf. bekendtgørelsens § 3, falder tidligere end 6 måneder efter, at det forsinkede varslingsbrev er sendt, er virkningen således den, at den pågældende ægtefælle eller ugifte person bevarer sin ret til hjælp efter de almindeligt gældende regler frem til det tidspunkt, hvor der er gået 6 måneder efter, at det forsinkede varslingsbrev er sendt.

4.3. Når hjælpen er bortfaldet eller nedsat, og en ægtefælle eller ugift person opnår 225 timers ordinært og udstøttet arbejde, der alle ligger efter bortfaldsdatoen

§ 8. Hvis en ægtefælle eller en ugift person efter bortfald eller nedsættelse af hjælpen opnår mindst 225 timers ordinært og udstøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder, jf. lovens § 13 f, stk. 14, og dermed bliver berettiget til fuld hjælp, skal kommunen samtidig med genoptagelsen af udbetalingen af fuld hjælp skriftligt oplyse ægtefællen eller den ugifte person om den nye beregnede bortfaldsdato, jf. § 4, stk. 1.

Kan der på genoptagelsestidspunktet ikke beregnes en ny bortfaldsdato, f.eks. fordi den pågældende er i ordinært deltidsarbejde, samtidig med at der udbetales supplerende hjælp, anvendes samme fremgangsmåde, som fremgår af bekendtgørelsens § 4, stk. 1. Kommunen skal således foretage en beregning, så snart det er muligt.

4.4. Ikrafttræden m.v.

§ 9. Bekendtgørelsen træder i kraft ved bekendtgørelsen i Lovtidende.

Stk. 2. Bekendtgørelse nr. 1463 af 16. december 2019 om kommunernes pligt til varslingsvejledning m.v. af modtagere af selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp, hvis hjælp kan bortfalde eller blive nedsat som følge af 225-timersreglen ophæves.

5. Beregning af hjælpen til ægtepar og ugifte personer, der ikke opfylder 225-timerskravet (lovens § 26, stk. 5-11, og § 13 g)

5.1. Beregning af hjælpen til ægtepar, der modtager uddannelseshjælp eller kontanthjælp på en sats på enten 15.547 kr. (2021-niveau) for forsørgere eller 11.698 kr. (2021-niveau) for ikke-forsørgere (hjælpen til den ene ægtefælle falder væk)

Hvis en af ægtefællerne i et ægtepar, der modtager uddannelseshjælp eller kontanthjælp (inkl. eventuelt barsels- eller aktivitetstillæg) på en sats på enten 15.547 kr. (2021-niveau) for forsørgere eller 11.698 kr. (2021-niveau) for ikke-forsørgere, ikke opfylder betingelsen om 225 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder, beregnes der efter lovens § 26, stk. 5, alene hjælp til den berettigede ægtefælle efter reglerne i §§ 23-25.

Hjælpen beregnes igen som summen af de beløb, som hver ægtefælle er berettiget til efter §§ 23-25, jf. § 26, stk. 1, når den ægtefælle, der ikke opfylder betingelsen om ordinært og ustøttet arbejde, har opnået 225 timers ordinært og ustøttet arbejde, jf. § 13 f, stk. 14. De 225 timer skal alle ligge efter det tidspunkt, hvor hjælpen ophørte. Så snart ægtefællen igen modtager hjælp, er den pågældende undergivet de almindelige rådigheds- og sanktionsregler.

I principmeddelelse 83-17 fastslog Ankestyrelsen, at integrationsydelse (nu selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse), uddannelses- eller kontanthjælp til personer, der er gift, som hovedregel beregnes som summen af de beløb, som hver af ægtefællerne har ret til. Hvis den ene ægtefælles hjælp er bortfaldet, fordi vedkommende ikke opfylder kravet om 225 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder, beregnes der kun hjælp til den ægtefælle, der fortsat har ret til hjælp.

Hvis ansøgeren og ægtefællen har indtægter, skal de som hovedregel trækkes fra i hjælpen. Inden en arbejdsindtægt trækkes fra i hjælpen, skal der dog ses bort fra et arbejdstimefradrag for de udførte arbejdstimer.

Der er ikke særlige regler i aktivloven om fradrag for indtægter, når den ene ægtefælles hjælp er bortfaldet på grund af 225-timersreglen. Det betyder, at alle indtægter, der ikke er undtaget fra fradrag – også arbejdsindtægter fra den ægtefælle, hvis hjælp er bortfaldet – skal trækkes fra i den berettigede ægtefælles hjælp efter de almindelige regler.

I den konkrete sag fik både manden og hustruen udbetalt kontanthjælp med forsørgersatsen på 14.575 kr. (2016-niveau), indtil mandens kontanthjælp bortfaldt på grund af 225-timersreglen. Hustruen modtog fortsat kontanthjælp. Manden begyndte på et deltidsarbejde. Kommunen trak mandens lønindtægt, efter at der var foretaget et arbejdstimefradrag for de udførte arbejdstimer, fra i hustruens kontanthjælp. Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg var enig med kommunen i, at fradraget skulle foretages på denne måde.

Hvis ingen af ægtefællerne opfylder betingelsen om 225 timers ordinært og udstøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder, udbetales der efter lovens § 26, stk. 6, fortsat hjælp til én af ægtefællerne, dvs. den af ægtefællerne der er tættest på arbejdsmarkedet (en såkaldt »garantiydelse«). Kommunen skal vurdere, hvilken af ægtefællerne der er tættest på arbejdsmarkedet, og som fortsat skal have udbetalt hjælp. I denne vurdering kan det tillægges vægt, hvor længe den pågældende har været ledig, og hvilke beskæftigelsesfremmende foranstaltninger den pågældende har deltaget i. Kommunens afgørelse kan påklages til Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg. Det er en betingelse for udbetaling af hjælp til den ene ægtefælle, at den pågældende ægtefælle søger at udnytte sine uddannelses- eller arbejdsmuligheder efter reglerne i lovens § 13, stk. 1-6, og § 13 a.

I de tilfælde hvor den ene ægtefælles hjælp er bortfaldet på et tidspunkt, hvor den anden ægtefælle opfyldte arbejdskravet, men hvor den sidstnævnte ægtefælle på et senere tidspunkt ikke længere opfylder arbejdskravet, skal kommunen på samme måde vurdere, hvilken af ægtefællerne der er tættest på arbejdsmarkedet, og som fortsat skal have udbetalt hjælp (»garantiydelse«).

I de tilfælde hvor der uanset, at ingen af ægtefællerne opfylder kravet om de 225 timers arbejde, udbetales hjælp til en ægtefælle, og en af ægtefællerne efterfølgende har haft 225 timers ordinært og udstøttet arbejde, beregnes der fortsat kun hjælp til én ægtefælle, nemlig den ægtefælle, der nu opfylder kravet om 225 timers arbejde. Flytning af hjælpen og dermed bortfald af »garantiydelsen« er en afgørelse i forvaltningsretlig forstand og skal opfylde de krav, der stilles til en afgørelse, herunder til krav om partshøring, begrundelse og klagevejledning, jf. forvaltningsloven.

En ægtefælle, hvis uddannelses- eller kontanthjælp er bortfaldet, betragtes som reelt hjemmegående og har ikke pligt til at være til rådighed/udnytte sine arbejdsmuligheder.

Den ægtefælle, der fortsat modtager uddannelses- eller kontanthjælp, er undergivet de almindelige rådigheds- og sanktionsregler. Hjælpen til den pågældende er endvidere undergivet de almindelige regler om afhængighed af egen og ægtefælles formue samt fradrag for ansøgerens og ægtefællens indtægter.

I ægtepar, hvor den ene ægtefælle modtager kontanthjælp med de almindelige satser, og den anden ægtefælle modtager arbejdsløshedsdagpenge, er den ægtefælle, der modtager arbejdsløshedsdagpenge, omfattet af kravet om 225 timers ordinær og udstøttet beskæftigelse i de måneder, hvor en ægtefælleberegning medfører en ret til supplerende hjælp, jf. Ankestyrelsens principmeddelelse 54-18. Kommunen skal derfor hver måned beregne, om en ægtefælleberegning i den pågældende måned medfører, at ægtefællen, der modtager arbejdsløshedsdagpenge, får ret til supplerende hjælp.

Ankestyrelsen fastslog således i principmeddelelse 54-18, at hvis der beregningsmæssigt er ret til supplerende hjælp i den konkrete måned, og den ægtefælle, der modtager arbejdsløshedsdagpenge, ikke opfylder det skærpede arbejdskrav, skal hjælpen til ægteparret beregnes efter reglerne om beregning af hjælp til ægtepar, hvor én af ægtefællerne ikke opfylder det skærpede arbejdskrav. Dette vil medføre, at der ikke beregnes kontanthjælp til den ægtefælle, der modtager arbejdsløshedsdagpenge, og at indtægten i form af arbejdsløshedsdagpenge derfor skal fradrages fuldt ud i hjælpen til den ægtefælle, der modtager kontanthjælp, jf. principmeddelelse 83-17.

I de måneder, hvor en ægtefælleberegning medfører, at ægtefællen, der modtager arbejdsløshedsdagpenge, ikke får ret til supplerende hjælp, skal beregningen foretages efter reglerne for den almindelige ægtefælleberegning. Det betyder, at der beregnes hjælp til den ægtefælle, der modtager arbejdsløshedsdagpenge, og at indtægten i form af arbejdsløshedsdagpenge trækkes fra i den beregnede hjælp til denne ægtefælle og først herefter overføres overskuddet til fradrag i hjælpen til den ægtefælle, der modtager kontanthjælp.

I den konkrete sag, der lå til grund for principmeddelelsen, modtog den ene ægtefælle hjælp som forsørger. Den anden ægtefælle modtog arbejdsløshedsdagpenge og i enkelte måneder supplerende kontanthjælp (som forsørger) til sine arbejdsløshedsdagpenge. Ægtefællen, der modtog kontanthjælp var

undtaget fra det skærpede arbejdskrav, og ægtefællen, der modtog arbejdsløshedsdagpenge, havde ikke arbejdet 225 timer inden for de seneste 12 måneder. Kommunen traf afgørelse om ophør af hjælp til den ægtefælle, der modtog arbejdsløshedsdagpenge og trak herefter hendes dagpenge fuldt ud fra i hjælpen til den ægtefælle, der fortsat modtog kontanthjælp.

Ankestyrelsens vurderede, at den ægtefælle, der modtog arbejdsløshedsdagpenge kun beregningsmæssigt var bortfaldet i de måneder, hvor hun ville være berettiget til at modtage supplerende kontanthjælp, hvis hendes hjælp ikke var bortfaldet som følge af det skærpede arbejdskrav. Ankestyrelsen lagde vægt på, at hun ikke havde modtaget supplerende kontanthjælp hver måned. Kommunen skulle derfor beregne hjælpen igen og måned for måned beregne, om ægtefællen, der modtog arbejdsløshedsdagpenge i den konkrete måned, ville være berettiget til supplement, hvis hendes hjælp ikke var bortfaldet. Kun hvis hun beregningsmæssigt ville have haft ret til supplement, hvis hjælpen ikke var bortfaldet, skulle hjælpen beregnes efter reglerne for hjælp til ægtepar, hvor én af ægtefællerne ikke opfylder det skærpede arbejdskrav. I de øvrige måneder skulle fradraget ske efter de almindelige regler for fradrag for ægtefællens indtægter, dvs. der skulle beregnes hjælp til den ægtefælle, der modtog arbejdsløshedsdagpenge, før indtægten blev trukket fra.

Ægteparret kan – som efter reglerne for ægtepar, hvor en ægtefælle frivilligt har valgt at være hjemmegående – ikke modtage særlig støtte efter lovens § 34 til høje boligudgifter eller stor forsørgerbyrde.

Derimod vil der ske genberegning af eventuel boligstøtte, ligesom bortfald eller reduktion af hjælpen som følge af 225-timersreglen vil give plads til øget boligstøtte under kontanthjælpsloftet. Endvidere vil parret eventuelt blive berettiget til højere fripladstilskud til betaling for dagtilbud. Endvidere vil der eventuelt i særlige tilfælde kunne ydes hjælp til enkeltudgifter efter lovens kapitel 10. Om disse ydelser kan bevilges beror på, om betingelserne i henholdsvis lovens kapitel 10, boligstøttelovgivningen eller reglerne for fripladstilskud er opfyldt.

Efter lovens § 26, stk. 10, får en ændret beregning af hjælpen efter stk. 4-9 virkning fra den 1. i måneden efter, at ændringerne i ægtefællernes forhold er indtrådt.

Ifølge lovens § 26, stk. 11, kan der ikke ydes tilskud til pasning af egne børn efter § 86 i dagtilbudsloven til en ægtefælle, der ikke kan anses for at udnytte sine arbejdsmuligheder, fordi den pågældende ikke opfylder 225-timerskravet. Dette svarer til den gældende ordning for ægtefæller, der har benyttet den frivillige ordning i § 13, stk. 10, til at vælge at være hjemmegående med den virkning, at der kun beregnes hjælp til den anden ægtefælle.

5.2. Beregning af hjælpen til ægtepar på uddannelseshjælp eller kontanthjælp - andre satser end enten 15.547 kr. (2021-niveau) for forsørgere eller 11.698 kr. (2021-niveau) for ikke-forsørgere (hjælpen til ægteparret reduceres)

Hvis et ægtepar får beregnet kontanthjælp eller uddannelseshjælp efter andre satser end enten 15.547 kr. (2021-niveau) for forsørgere eller 11.698 kr. (2021-niveau) for ikke-forsørgere, og ægtefællernes samlede hjælp (inkl. evt. barsels- eller aktivitetstillæg) udgør enten mere end 15.547 kr. (2021-niveau) for forsørgere eller mere end 11.698 kr. (2021-niveau) for ikke-forsørgere, og en eller begge ægtefæller ikke opfylder kravet om 225 timers ordinært og udstøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder, reduceres hjælpen til parret, således at de fremover modtager en samlet hjælp, der svarer til enten 15.547 kr. (2021-niveau) for forsørgere eller 11.698 kr. (2021-niveau) for ikke-forsørgere, jf. lovens § 26, stk. 7.

Hvis et ægtepar får beregnet hjælp, således at den ene ægtefælle får beregnet hjælp på grundlag af en sats på enten 15.547 kr. (2021-niveau) for forsørgere eller 11.698 kr. (2021-niveau) for ikke-forsørgere, og den anden ægtefælle får beregnet hjælp på grundlag af en lavere sats, vil det være sådan, at hvis det er den ægtefælle, der modtager den lavere sats, der ikke opfylder 225-timerskravet, bortfalder dennes hjælp. Er det den ægtefælle, der modtager hjælp på enten 15.547 kr. (2021-niveau) for forsørgere eller 11.698 kr. (2021-niveau) for ikke-forsørgere, der ikke opfylder kravet, reduceres dennes hjælp med så

stort et beløb, at parret tilsammen modtager et beløb, der svarer til enten 15.547 kr. (2021-niveau) for forsørgere eller 11.698 kr. (2021-niveau) for ikke-forsørgere.

Hvis begge ægtefæller modtager hjælp på en lavere sats, beholder den ægtefælle, der opfylder 225-timerskravet, sin hjælp, og den anden ægtefælles hjælp reduceres med så stort et beløb, at parret tilsammen modtager et beløb, der svarer til enten 15.547 kr. (2021-niveau) for forsørgere eller 11.698 kr. (2021-niveau) for ikke-forsørgere.

Hvis ingen af ægtefællerne opfylder 225-timerskravet, bortfalder/reduceres hjælpen hos den ægtefælle, der efter kommunens skøn er længst fra arbejdsmarkedet. Her skal kommunen igen vurdere, hvilken af ægtefællerne der er tættest på arbejdsmarkedet. I denne vurdering kan det tillægges vægt, hvor længe ægtefællerne har været ledige, og hvilke beskæftigelsesfremmende foranstaltninger de har deltaget i.

I de tilfælde hvor den ene ægtefælles hjælp er bortfaldet eller nedsat på et tidspunkt, hvor den anden ægtefælle opfyldte arbejdskravet, men hvor den sidstnævnte ægtefælle på et senere tidspunkt ikke længere opfylder arbejdskravet, skal kommunen på samme måde vurdere, hvilken af ægtefællerne, der er længst fra arbejdsmarkedet, og som skal have nedsat hjælpen.

I alle situationer skal ægteparret modtage et beløb, der tilsammen svarer til enten 15.547 kr. (2021-niveau) for forsørgere eller 11.698 kr. (2021-niveau) for ikke-forsørgere.

Hvis den ene ægtefælle i et ægtepar er forsørger, og den anden er ikke-forsørger, afgøres spørgsmålet om, hvilket beløb parrets samlede hjælp skal udgøre, af, hvem af ægtefællerne der opfylder 225-timerskravet. Er det forsørgeren, der opfylder kravet, skal hjælpen samlet udgøre forsørgersats (15.547 kr. i 2021-niveau). Er det ikke-forsørgeren, der opfylder kravet, skal hjælpen samlet udgøre ikke-forsørgersats (11.698 kr. i 2021-niveau). Opfylder ingen af ægtefællerne kravet, afgøres spørgsmålet om, hvilket beløb parrets samlede hjælp skal udgøre, af, hvem der efter kommunens vurdering er tættest på arbejdsmarkedet.

Opnår den ægtefælle, der vurderes at være længst fra arbejdsmarkedet, på et tidspunkt 225 timers ordinært og ustøttet arbejde, opnår denne igen ret til hjælp, og i stedet bortfalder/reduceres hjælpen hos den anden ægtefælle, jf. lovens § 26, stk. 9.

Ægtefæller, der fortsat modtager (evt. reduceret) hjælp, er undergivet de almindelige rådigheds- og sanktionsregler, dvs. hjælpen kan blive nedsat eller ophøre, hvis personer afviser tilbud om arbejde eller anden beskæftigelsesfremmende foranstaltning, udebliver fra jobsamtaler m.v. Hjælpen til de pågældende er desuden undergivet de almindelige regler om afhængighed af egen og ægtefælles formue samt fradrag for ansøgerens og ægtefællens indtægter.

Ægteparret kan – som efter reglerne for ægtepar, hvor en ægtefælle frivilligt har valgt at være hjemme-gående – ikke modtage særlig støtte efter lovens § 34 til høje boligudgifter eller stor forsørgerbyrde.

Derimod vil der ske genberegning af eventuel boligstøtte, ligesom bortfald eller reduktion af hjælpen som følge af 225-timersreglen vil give plads til øget boligstøtte under kontanthjælpsloftet. Endvidere vil parret eventuelt blive berettiget til højere fripladstilskud til betaling for dagtilbud. Endvidere vil der eventuelt i særlige tilfælde kunne ydes hjælp til enkeltudgifter efter lovens kapitel 10. Om disse ydelser kan bevilges beror på, om betingelserne i henholdsvis lovens kapitel 10, boligstøttelovgivningen eller reglerne for fripladstilskud er opfyldt.

Vedrørende lovens § 26, stk. 10 (om tidspunktet for ændret beregning i forbindelse med 225-timersreglen) og stk. 11 (om tilskud til pasning af egne børn efter § 86 i dagtilbudsloven), henvises til afsnit 5.1.

5.3. Beregning af hjælpen til ægtepar på selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse (hjælpen til ægteparret reduceres)

Hvis et ægtepar, hvor en eller begge ægtefæller modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, jf. § 22 i loven, efter beregning af hjælpen efter § 26, stk. 1 eller 2 modtager en

samlet hjælp, der udgør mere end 15.547 kr. (2021-niveau) for forsørgere eller mere end 11.698 kr. (2021-niveau) for ikke-forsørgere, og en eller begge ægtefæller ikke opfylder kravet om 225 timers ordinært og udstøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder, reduceres hjælpen til parret, således at de fremover modtager en samlet hjælp, der svarer til enten 15.547 kr. (2021-niveau) for forsørgere eller 11.698 kr. (2021-niveau) for ikke-forsørgere, jf. lovens § 26, stk. 8.

Nedsættelsen af hjælpen sker hos den ægtefælle, der ikke opfylder kravet. Opfylder ingen af ægtefællerne kravet, nedsættes hjælpen hos den ægtefælle, der er længst fra arbejdsmarkedet. I denne vurdering kan det tillægges vægt, hvor længe ægtefællerne har været ledige, og hvilke beskæftigelsesfremmende foranstaltninger de har deltaget i.

I de tilfælde hvor den ene ægtefælles hjælp er nedsat på et tidspunkt, hvor den anden ægtefælle opfyldte arbejdskravet, men hvor den sidstnævnte ægtefælle på et senere tidspunkt ikke længere opfylder arbejdskravet, skal kommunen på samme måde vurdere, hvilken af ægtefællerne, der er længst fra arbejdsmarkedet, og som skal have nedsat hjælpen.

Hvis den ene ægtefælle i et ægtepar er forsørger, og den anden er ikke-forsørger, afgøres spørgsmålet om, hvilket beløb parrets samlede hjælp skal udgøre, af, hvem af ægtefællerne der opfylder 225-timerskravet. Er det forsørgeren, der opfylder kravet, skal hjælpen samlet udgøre forsørgersats (15.547 kr. i 2021-niveau). Er det ikke-forsørgeren, der opfylder kravet, skal hjælpen samlet udgøre ikke-forsørgersats (11.698 kr. i 2021-niveau). Opfylder ingen af ægtefællerne kravet, afgøres spørgsmålet om, hvilket beløb parrets samlede hjælp skal udgøre, af, hvem der efter kommunens vurdering er tættest på arbejdsmarkedet.

En eventuel danskbonus efter lovens § 22, stk. 4-8, og tilsvarende beløb til en ægtefælle, jf. § 26, stk. 2, indgår ikke i beregningen, og en ægtefælle, der har opnået ret til danskbonus, bevarer denne ret, uanset en reduktion af ydelsen som følge af manglende opfyldelse af 225-timerskravet.

Opnår den ægtefælle, der vurderes at være længst fra arbejdsmarkedet, på et tidspunkt 225 timers ordinært og udstøttet arbejde, opnår den pågældende ægtefælle igen ret til hjælp. I stedet bortfalder/reduceres hjælpen hos den anden ægtefælle, jf. lovens § 26, stk. 9.

Ægtefæller, der modtager reduceret hjælp, er undergivet de almindelige rådigheds- og sanktionsregler, dvs. hjælpen kan blive nedsat eller ophøre, hvis personerne afviser tilbud om arbejde eller anden beskæftigelsesfremmende foranstaltning, udebliver fra jobsamtaler m.v. Hjælpen til de pågældende er desuden undergivet de almindelige regler om afhængighed af egen og ægtefælles formue samt fradrag for ansøgerens og ægtefællens indtægter.

Ægteparret kan – som efter reglerne for ægtepar, hvor en ægtefælle frivilligt har valgt at være hjemme-gående – ikke modtage særlig støtte efter lovens § 34 til høje boligudgifter eller stor forsørgerbyrde.

Derimod vil der ske genberegning af eventuel boligstøtte, ligesom bortfald eller reduktion af hjælpen som følge af 225-timersreglen vil give plads til øget boligstøtte under kontanthjælpsloftet. Endvidere vil parret eventuelt blive berettiget til højere fripladstilskud til betaling for dagtilbud. Endvidere vil der eventuelt i særlige tilfælde kunne ydes hjælp til enkeltudgifter efter lovens kapitel 10. Om disse ydelser kan bevilges beror på, om betingelserne i henholdsvis lovens kapitel 10, boligstøttelovgivningen eller reglerne for fripladstilskud er opfyldt.

Vedrørende lovens § 26, stk. 10 (om tidspunktet for ændret beregning i forbindelse med 225-timersreglen) og stk. 11 (om tilskud til pasning af egne børn efter § 86 i dagtilbudsloven), henvises til afsnit 5.1.

For ægtepar, hvor en eller begge ægtefæller modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, og hvor en eller begge ægtefæller har forsørgelsespligt over for et barn, gælder det, at hjælpen ikke bliver nedsat som følge af manglende opfyldelse af arbejdskravet, når der alene på grund af manglende opfyldelse af optjeningsbetingelsen i § 2, stk. 1, nr. 7, i lov om en børne- og ungeydelse ikke udbetales fuld børneydelse, jf. lovens § 13 f, stk. 4, 2. pkt., og vejledningens afsnit 1.1.2 ovenfor.

5.4. Beregning af hjælpen til ugifte personer, der modtager uddannelses- eller kontanthjælp (lovens § 13 g)

Hvis en ugift person, der modtager uddannelses- eller kontanthjælp, ikke opfylder kravet om 225 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder, nedsættes hjælpen til den pågældende med henholdsvis 1.067 kr. og 533 kr. pr. måned (2021-niveau) afhængigt af den sats, som personen modtager hjælp efter. Ugifte personer, der modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, er ikke omfattet af 225-timersreglen.

Personer, der modtager uddannelses- eller kontanthjælp, og hvis hjælp beregnes på baggrund af enten 15.547 kr. (2021-niveau) for forsørgere eller 11.698 kr. (2021-niveau) for ikke forsørgere, får således hjælpen nedsat med 1.067 kr. pr. måned (2021-niveau). Ugifte personer, der får beregnet hjælpen på baggrund af lavere satser, får hjælpen reduceret med 533 kr. pr. måned (2021-niveau).

Hjælpen nedsættes dog ikke, hvis hjælpen til den ugifte person beregnes på baggrund af satserne i lovens § 23, stk. 2, nr. 1, 2 og 6-9 (uddannelseshjælp på SU-niveau). Hjælpen skal derimod nedsættes, hvis personen får aktivitetstillæg til uddannelseshjælpen, jf. § 24 i loven.

Hjælpen nedsættes heller ikke, hvis personen er samlevende med en selvforsørgelses- og hjemrejseydelses- eller overgangsydelsesmodtager, og vedkommendes hjælp eventuelt allerede er reduceret som følge af samberegningsreglen i § 26, stk. 2, jf. lovens § 13 f, stk. 7, 3. pkt.

Nedsættelsen af hjælpen sker fra den 1. i måneden efter, at den pågældende skal opfylde betingelsen i lovens § 13 f, stk. 6, nr. 2, om 225 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder, men ikke gør det.

Nedsættelsen af hjælpen på henholdsvis 1.067 kr. eller 533 kr. pr. måned (2021-niveau) til en ugift person, der ikke opfylder kravet om 225 timers ordinært og ustøttet arbejde, og som overgår til fuldtidsbeskæftigelse, skal foretages i den beregnede/udmålte månedlige hjælp og skal således foretages med henholdsvis 1.067 kr. eller 533 kr. pr. måned (2021-niveau), selv om den ugifte overgår til fuldtidsbeskæftigelse i løbet af måneden.

Nedsættelsen af hjælpen for ugifte personer som følge af 225-timersreglen kan ikke blive kompenseret ved en forhøjelse af særlig støtte eller boligstøtte. Ugifte personer, der har fået nedsat hjælpen som følge af 225-timersreglen, kan modtage særlig støtte med det beløb, der ville have været udbetalt, hvis deres hjælp ikke var nedsat. Det samme gælder nygifte, der behandles som ugifte, indtil de som par har modtaget hjælp i sammenlagt et år inden for 3 år, jf. § 34, stk. 4, og afsnit 1.1.4. ovenfor. Hjælp efter loven til ugifte personer indgår desuden i opgørelsen af husstandsindkomsten til brug for beregning af boligstøtte med det beløb, der ville være udbetalt, hvis hjælpen ikke var nedsat som følge af 225-timersreglen. Endelig indgår hjælpen til ugifte personer i beregningen af kontanthjælpsloftet med det beløb, der ville være udbetalt, hvis hjælpen ikke var nedsat som følge af 225-timersreglen. I særlige tilfælde vil der kunne ydes hjælp til enkeltudgifter efter lovens kapitel 10.

6. Generhvervelse af retten til fuld hjælp (lovens § 13 f, stk. 14)

Ifølge § 13 f, stk. 14, kan en ægtefælle eller en ugift person, hvis hjælp er bortfaldet eller nedsat som følge af manglende opfyldelse af 225-timerskravet, igen blive berettiget til fuld hjælp, hvis vedkommende kan dokumentere, at han eller hun har haft 225 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder.

Alle 225 timer skal ligge efter det tidspunkt, hvor hjælpen bortfaldt eller blev nedsat.

Reglerne i § 13 f, stk. 12, 2. pkt., og stk. 13 finder tilsvarende anvendelse i forbindelse med beregning af tidspunktet for generhvervelse af retten til fuld hjælp. Hvis der f.eks. har været perioder, hvor den pågældende ikke har kunnet arbejde på grund af sygdom, barsel m.v., forlænges perioden på de seneste 12 kalendermåneder således på tilsvarende måde i forbindelse med generhvervelse af retten til fuld hjælp,

jf. § 13 f, stk. 12 og 13. Det betyder, at hvis en forlængelse efter § 13 f, stk. 12 resulterer i, at der ved opgørelsen af arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder indgår måneder, der ligger mere end 3 år før opgørelsestidspunktet, ses der bort fra sådanne måneder. I et sådant tilfælde får ægtefællen eller den ugifte person tillagt yderligere måneder fremadrettet svarende til antallet af måneder, der er set bort fra, jf. § 13 f, stk. 13.

En ægtefælle eller ugift person, der har fået nedsat hjælpen som følge af 225-timersreglen, og som i perioden efter nedsættelsen har forlængelsesgrunde, f.eks. sygdom eller barsel, får ikke ret til fuld ydelse i forlængelsesperioderne. Det er først, når personen opfylder kravet om 225 timers ordinært og udstøttet arbejde, der alle ligger efter bortfalds- eller nedsættelsestidspunktet, at retten til fuld ydelse genindtræder.

Så snart en ægtefælle, hvis hjælp har været bortfaldet, igen modtager hjælp efter lovens § 11, er den pågældende undergivet de almindelige rådigheds- og sanktionsregler.

Vedrørende situationen, hvis en person – efter at vedkommendes hjælp er bortfaldet eller nedsat – bliver omfattet af undtagelsesbestemmelsen i lovens § 13 f, stk. 9, henvises til afsnit 2 ovenfor.

7. Den frivillige ordning (lovens § 13, stk. 10)

Ifølge den frivillige ordning kan en hjemmegående ægtefælle til en person, der er berettiget til hjælp efter § 11, vælge ikke at udnytte sine uddannelses- eller arbejdsmuligheder allerede fra det tidspunkt, hvor parret første gang søger om hjælp.

Retten til hjælp kan kun generhverves, når den hjemmegående ægtefælle har haft mindst 225 timers ordinært og udstøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder, og alle 225 timer ligger efter det tidspunkt, hvor hjælpen til den pågældende ophørte, jf. lovens § 26, stk. 4, 2. pkt. Det følger af kommunens pligt til at vejlede personen, at ægtefællen skal vejledes om kravet til at generhverve hjælpen i forbindelse med, at ægtefællen overvejer at vælge den frivillige ordning.

8. Indbetaling af ATP-bidrag for personer omfattet af 225-timersreglen

Efter § 79 i loven indbetales månedligt et bidrag til Arbejdsmarkedets Tillægspension på 284 kr. (2021-niveau) af blandt andet uddannelseshjælp og kontanthjælp. Modtageren af hjælpen betaler selv 1/3 af bidraget, og staten finansierer de resterende 2/3, jf. bekendtgørelse nr. 1600 af 27. december 2019 om indbetaling af ATP-bidrag for modtagere af kontanthjælp og andre ydelser.

Det er en betingelse for, at der indbetales bidrag til ATP, at personen har modtaget uddannelseshjælp eller kontanthjælp i en sammenhængende periode på 12 måneder. Der betales således ikke bidrag for denne første 12-månedersperiode. Ophører udbetalingen af hjælpen, afbrydes optjeningen af 12-månedersperioden. Genoptages udbetalingen senere, uden at der foreligger en ny social begivenhed, fortsætter optjeningen dog af 12-månedersperioden.

Det er endvidere en betingelse for, at der indbetales ATP-bidrag, at hjælpen, der ligger til grund for beregningen af ATP-bidraget, mindst udgør 15.547 kr. (2021-niveau) til en person med forsørgelsespligt over for børn. For andre skal beløbet mindst udgøre 11.698 kr. (2021-niveau), jf. lovens § 79, stk. 3. Den uddannelseshjælp eller kontanthjælp, der ligger til grund for beregning af ATP-bidrag, er den hjælp, der er beregnet, efter at der er foretaget eventuelt fradrag efter reglerne i §§ 30-33 og §§ 36-40 a, 42 og 43, dvs. fradrag for arbejdsindtægter, andre indtægter og feriegodtgørelse samt fradrag for sanktioner.

Efter lovens § 79, stk. 4, skal der indbetales ATP-bidrag af uddannelseshjælp og kontanthjælp, selv om hjælpen som følge af manglende opfyldelse af 225-timerskravet nedsættes til et beløb, som er under 15.547 kr. (2021-niveau) eller 11.698 kr. (2021-niveau), afhængigt af om den pågældende har forsørgelsespligt over for børn eller ikke.

Hvis modtageren i øvrigt ikke opfylder betingelserne for indbetaling af ATP-bidrag af hjælpen, f.eks. fordi modtageren får nedsat ydelsen i en periode som følge af en sanktion, jf. lovens § 36, skal der ikke

foretages indbetaling af ATP-bidrag. Indbetalingen af ATP-bidrag genoptages, når betingelserne igen er opfyldt.

Ægtefæller, hvis hjælp helt er bortfaldet som følge af 225-timersreglen, anses ikke længere for modtagere af uddannelseshjælp eller kontanthjælp, og vil derfor ikke få indbetalt ATP-bidrag.

9. Fradrag for forskudsvis udbetaling af børnebidrag for personer omfattet af 225-timersreglen

Efter lovens § 96 a foretager kommunen fradrag for forskudsvis udbetaling af børnebidrag i forbindelse med udbetaling af selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp og eventuelle tillæg, der tilsammen svarer til kontanthjælpssatsen for forsørgere fyldt 30 år, dvs. 15.547 kr. (2021-niveau). Fradraget kan også foretages i de situationer, hvor hjælpen er nedsat til under forsørgersatsen på grund af indtægter, formue eller sanktioner. Derimod kan der ikke foretages fradrag ved udbetaling af hjælp til personer, der forsørger eget barn i hjemmet, eller som har forsørgerpligt over for flere end to børn under 18 år, der ikke bor i hjemmet.

Ifølge § 96 a, stk. 1, 3. pkt., foretages der også fradrag i hjælpen til ugifte personer, hvis hjælp er nedsat med enten 1.067 kr. eller 533 kr. (2021-niveau) som følge af manglende opfyldelse af kravet om 225 timers ordinært og udstøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder.

Ifølge § 96 a, stk. 2, 2. pkt., kan der derimod ikke foretages fradrag for forskudsvis udbetaling af børnebidrag i de situationer, hvis et ægtepars hjælp er blevet nedsat som følge af manglende opfyldelse af kravet om 225 timers ordinært støttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder.

Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, den 30. juni 2021

TINA HOLGAARD MADSEN

/ Charlotte Lauridsen Rafn

Oversigt over målgrupper for 225-timersreglen

Følgende ægtepar er omfattet af 225-timersreglen for ægtepar:

– Ægtepar, hvor en eller begge er berettiget til hjælp efter lovens § 11 i form af enten selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp, tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, herunder tilbud om ansættelse med løntilskud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kapitel 12, eller tilbud efter kapitel 5 i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v.

Dette gælder uanset, om den ene ægtefælle er i ordinært og udstøttet arbejde med en indtægt, der er så høj, at en fælles ægtefælleberegning efter lovens § 26, stk. 1, eller 2, resulterer i, at der ikke beregnes og udbetales hjælp til den pågældende.

– Ægtepar, hvor den ene ægtefælle er berettiget til hjælp efter lovens § 11, og den anden ægtefælle modtager arbejdsløshedsdagpenge, sygedagpenge, revalideringsydelse eller ledighedsydelse.

Dette gælder uanset, om en fælles ægtefælleberegning efter lovens § 26, stk. 1, eller stk. 2, resulterer i, at der kun udbetales hjælp til den ene ægtefælle. Det er den ægtefælle, der modtager (supplerende) selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp, der skal opfylde betingelsen om 225 timers arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder. Om den anden ægtefælle er berettiget til arbejdsløshedsdagpenge, sygedagpenge, revalideringsydelse eller ledighedsydelse afgøres efter de regler, der gælder i de respektive lovgivninger herom.

– Ægtepar, hvor den ene er berettiget til selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp, og hvor den anden ægtefælle er i fleksjob, uanset om den pågældende har en løn i fleksjobbet, der overstiger den pågældendes sats for hjælpen. Det er den ægtefælle, der modtager (supplerende) hjælp, der skal opfylde betingelsen om 225 timers arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder. Retten til fleksjob afgøres efter de regler, der gælder herom.

Dvs. det afgørende er, at en eller begge ægtefæller er berettiget til hjælp efter lovens § 11, og at der foretages en fælles ægtefælleberegning efter lovens § 26, stk. 1 eller 2.

Følgende ægtepar er ikke omfattet af 225-timersreglen:

– Ægtepar, hvor den ene ægtefælle er berettiget til selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, og den anden ægtefælle modtager folkepension, førtidspension m.v. (visse kombinationsægtepar).

– Ægtepar, hvor den ene ægtefælle er berettiget til selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, og den anden ægtefælle modtager ressourceforløbsydelse efter kapitel 6 a eller 6 b i loven.

Følgende ægtefæller anses som ugifte i forhold til 225-timersreglen:

– Ægtepar, hvor den ene ægtefælle er berettiget til uddannelses- eller kontanthjælp, og hvor den anden ægtefælle modtager folkepension, førtidspension m.v. (øvrige kombinationsægtepar). Ægtefællen, der er berettiget til uddannelses- eller kontanthjælp, betragtes som ugift i forhold til 225-timersreglen.

– Ægtepar, hvor den ene ægtefælle modtager uddannelses- eller kontanthjælp, og den anden ægtefælle modtager tilskud til pasning af egne børn efter § 86 i dagtilbudsloven eller ressourceforløbsydelse efter kapitel 6 a eller 6 b i loven. Ægtefællen, der er berettiget til uddannelses- eller kontanthjælp, betragtes som ugift i forhold til 225-timersreglen.

– En ugift person, der bliver gift, betragtes som ugift i forhold til 225-timersreglen, indtil ægteparret har modtaget hjælp som par i sammenlagt et år inden for 3 år.

Følgende ægtepar får ikke nedsat hjælpen som følge af manglende opfyldelse af 225-timersreglen:

– Ægtepar, hvor en eller begge ægtefæller modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, og hvor en eller begge ægtefæller har forsørgelsespligt over for et barn, hvortil de endnu

ikke har opnået ret til fuld børne- og ungeydelse som følge af optjeningsprincippet for ret til fuld børne- og ungeydelse.

– Ægtepar, hvor den ene ægtefælle modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, og den anden ægtefælle modtager uddannelseshjælp eller kontanthjælp, som eventuelt er nedsat som følge af samberegningsreglen i § 26, stk. 2, indtil parret har modtaget hjælp som par i sammenlagt et år inden for 3 år.

Følgende ugifte er omfattet af 225-timersreglen:

– Ugifte, der modtager uddannelses- eller kontanthjælp (jf. dog nedenfor om personer, der er samlevende med en selvforsørgelses- og hjemrejseydelses- eller overgangsydelsesmodtager).

Følgende ugifte er ikke omfattet af 225-timersreglen:

– Ugifte, der modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter lovens § 11.

Følgende ugifte får ikke nedsat hjælpen som følge af manglende opfyldelse af 225-timersreglen:

– Ugifte, der modtager uddannelseshjælp på SU-niveau (satserne i lovens § 23, stk. 2, nr. 1, 2 og 6-9).

– Ugifte, der modtager uddannelses- eller kontanthjælp, og som er samlevende med en person, der modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, og hvis hjælp er reduceret som følge af samberegningsreglen i § 26, stk. 2.

Spørgsmål/svar til de enkelte afsnit**1. 225-timersreglens målgruppe****1.1. Hvilke ægtepar og ugifte personer er omfattet 225-timersreglen (lovens § 13 f, stk. 1-7)****1.1.1. Spørgsmål**

På hvilken måde er en ægtefælle omfattet af 225-timersreglen, når kommunen ikke har oplysninger om den anden ægtefælle, som opholder sig i udlandet?

Svar

Udgangspunktet i kontanthjælpssystemet er, at der alene kan ydes hjælp til en person, der ikke kan forsørge sig selv, og hvis forsørgelse ikke påhviler andre. Som følge af den gensidige forsørgelsespligt for ægtefæller kan der derfor ikke ydes hjælp til en ægtefælle, hvis den anden ægtefælle er i stand til at løfte forsørgelsespligten. En afgørelse om hjælp til en ægtefælle forudsætter som altovervejende udgangspunkt, at kommunen har oplysninger om begge ægtefællers situation.

Det vil dog ikke være i overensstemmelse med loven, hvis en person, der ikke kan forsørge sig selv og formelt skal forsørges – men ikke bliver forsørget – af andre, efterlades uden hjælp til sin forsørgelse.

I en situation, hvor den ene ægtefælle opholder sig i udlandet, har Ankestyrelsen i principmeddelelse A-4-06 fundet, at kontanthjælp til en gift ansøger ikke kunne bringes til ophør alene med den begrundelse, at ægtefællen opholdt sig i udlandet. Ydelsen skulle derfor genoprettes, indtil kommunen havde truffet en ny gyldig afgørelse om berettigelsen til kontanthjælp. Der var i den forbindelse ikke hjemmel til kun at lægge den ene ægtefælles forhold til grund. Det skulle undersøges, om ægtefællen i udlandet opfyldte kravet om at stå til rådighed for arbejdsmarkedet, samt hvilke indtægter han havde i udlandet. Ankestyrelsen anførte endvidere, at kontanthjælpen i givet fald skulle udmåles alene til kvinden, fordi ægtefællen havde ophold i udlandet, jf. A-24-01.

For en nærmere beskrivelse af kommunens sagsbehandlingsskridt i sådanne sager henvises til Arbejdsmarkedsstyrelsens (nu Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering) skrivelse nr. 9240 af 10. maj 2010 med overskriften ”Hjælp efter lov om aktiv socialpolitik ved manglende mulighed for forsørgelse efter samlivsophævelse”, der kan findes på www.retsinformation.dk.

Som udgangspunkt er alle, der modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp, omfattet af 225-timersreglen. Reglen omfatter både gifte og ugifte personer.

I forhold til 225-timersreglen er det styrelsens opfattelse, at en herboende ægtefælle, der er gift med en person, der opholder sig i udlandet, og hvor kommunen ikke kan skaffe oplysning om de økonomiske forhold m.v. for den ægtefælle, der opholder sig i udlandet, og hvor der i henhold til ovenstående derfor er truffet beslutning om, at der alene udmåles hjælp til den herboende ægtefælle, skal betragtes som gift i forhold til 225-timersreglen, og at der derfor ikke vil ske reduktion af hjælpen på grund af 225-timersreglen, så længe der ikke er oplysning om ægtefællens indtægtsforhold m.v.

Hvis der alene udmåles selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp til den herboende ægtefælle, indebærer dette, at hjælpen til denne ikke nedsættes på grund af manglende opfyldelse af 225-timersreglen, idet hjælpen til et ægtepar, hvor en eller begge ægtefæller modtager hjælp, kun nedsættes, hvis den samlede hjælp til parret overstiger 15.547 kr. pr. måned (2021-niveau) eller 11.698 kr. pr. måned (2021-niveau) afhængigt af, om personerne har forsørgelsespligt overfor børn eller ikke.

For en god ordens skyld gøres opmærksom på, at den herboende ægtefælle ikke skal have hjælpen suppleret op til ovennævnte satser.

1.1.2 Spørgsmål

Hvordan er et ægtepar stillet, når den ene modtager kontanthjælp m.v., og den anden ægtefælle er under uddannelse og modtager elev- eller lærlingeløn?

Svar

Når der ydes hjælp til en person, hvis ægtefælle er under uddannelse, beregnes der ikke hjælp til ægtefællen. Dette fremgår af § 12, stk. 4, i lov om aktiv socialpolitik. Dette gælder, uanset om den uddannelsessøgende er berettiget til SU eller anden ydelse.

Hjælpen til den ikke-uddannelsessøgende bliver beregnet som til en enlig. Det betyder, at den uddannelsessøgende ikke behøver at opgive sin uddannelse for at stille sig til rådighed for arbejdsmarkedet.

Et sådant ægtepar er omfattet af beregningsreglen i § 26, stk. 3, i loven (kombinationsægtepar), og lovens § 30, stk. 2, om fradrag for ægtefællens indtægter. Parret er omfattet af 225-timersreglen på samme måde som kombinationsægtepar, jf. § 13 f, stk. 8, i loven.

1.1.3 Spørgsmål

Er ægtepar, der f.eks. har 1 barn, for hvem der er optjent fuld børne- og ungedydelse, og ægteparret derfor er omfattet af 225-timerskravet, og som derefter har fået et barn til efter 1. januar 2018, og hvortil parret kun vil få udbetalt reduceret ydelse afhængig af antal måneders bopæl eller beskæftigelse her i riget inden for de seneste 10 år, omfattet af 225-timersreglen?

Svar

Kravet om 225 timers ordinært og udstøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder finder først anvendelse for ægtepar, hvor den ene eller begge ægtefæller modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, og den ene eller begge ægtefæller har forsørgelsespligt over for et barn, når ægteparret har optjent ret til fuld børne- og ungedydelse efter 2 års bopæl eller beskæftigelse i Danmark inden for de seneste 10 år, jf. § 2, stk. 1, nr. 7, i lov om en børne- og ungedydelse.

Ifølge optjeningsreglen i § 2, stk. 1, nr. 7, i lov om en børne- og ungedydelse gælder det, at retten til fuld børne- og ungedydelse er betinget af, at mindst en af de personer, der har forsørgelsespligten over for barnet, har haft bopæl eller beskæftigelse her i riget i mindst 2 år inden for de seneste 10 år forud for den periode, udbetalingen vedrører. Hvis kravet om bopæl eller beskæftigelse ikke er opfyldt, udbetales en forholdsmæssig andel af ydelsen, hvis betingelserne herfor i øvrigt er opfyldt.

Har ægteparret flere børn, og har parret kun optjent fuld børne- og ungedydelse for et eller nogle af børnene, nedsættes hjælpen ikke efter 225-timersreglen, så længe der ikke er optjent ret til fuld børne- og ungedydelse for alle børnene, dvs. uanset om der er andre børn i familien, for hvem der tidligere er opnået ret til fuld børne- og ungedydelse.

1.1.4. Spørgsmål

Integrationsgrunduddannelse (IGU) består af en praktikansættelse i en virksomhed og af et skoleundervisningsforløb. Under praktikansættelsen aflønnes personen med en elevløn med afsæt i den overenskomst, som gælder for området, jf. § 9 i lov om integrationsgrunduddannelse, mens personen under skoleforløbet modtager en godtgørelse, jf. § 4 i lov om integrationsgrunduddannelse. Hvordan er et ægtepar stillet, når den ene modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, og den anden ægtefælle deltager i et integrationsgrunduddannelsesforløb?

Svar

Et ægtepar, hvor den ene ægtefælle modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, og den anden ægtefælle deltager i et integrationsgrunduddannelsesforløb (IGU), er omfattet af beregningsreglen i § 26, stk. 3, i lov om aktiv socialpolitik om kombinationsægtepar, og der beregnes ikke hjælp til den ægtefælle, der deltager i integrationsgrunduddannelsen.

Den ægtefælle, der modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, betragtes som ugift i relation til 225-timersreglen, jf. § 13 f, stk. 8, i loven. Hvis den pågældende ikke opfylder 225-timerskravet, nedsættes hjælpen til personen således efter reglerne i § 13 f, stk. 6 og 7, og § 13 g, dvs. med 1.067 kr. eller 533 kr. pr. måned (2021-niveau) afhængigt af den sats, som personen modtager hjælp efter, idet hjælpen dog ikke nedsættes, hvis den beregnes på baggrund af satserne i § 23, stk. 2, nr. 1, 2 og 6-9 (uddannelseshjælp på SU-niveau).

2. Arbejdsevnen er så begrænset, at den pågældende ikke kan opnå beskæftigelse på det ordinære arbejdsmarked (lovens § 13 f, stk. 9)

2.1. Spørgsmål

Hvornår ophører en undtagelse fra 225-timersreglen på grund af påbegyndt rehabiliteringsplan? I ansøgninger om pension på det foreliggende grundlag i henhold til § 17 i lov om social pension (pensionsloven) påbegyndes også rehabiliteringsplan, og personen skal altså undtages for 225-timers reglen. Når dette forhold er eneste undtagelsesårsag, hvornår ophører denne undtagelse så? Er det, når planen er færdiglavet, og sagen sendes til rehabiliteringsteamet/pensions-teamet? Eller er det først, når der er truffet afgørelse om afslag på førtidspension?

Svar

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslag nr. L 113, Folketingssamlingen 2015-16 om 225-timersreglen, at én af de situationer, hvor en ydelsesmodtager kan undtages fra reglen, kan være den situation, hvor kommunen sammen med personen er påbegyndt udfyldelse af den forberedende del af rehabiliteringsplanen med henblik på forelæggelse for rehabiliteringsteamet forud for en afgørelse om visitation til ressourceforløb, fleksjob eller førtidspension.

Hvis en person i henhold til § 17, stk. 2, i lov om social pension ønsker, at kommunen alene tager stilling til spørgsmålet om førtidspension, og kommunen forelægger sagen på det foreliggende dokumentationsgrundlag for kommunens rehabiliteringsteam, vil dette således være grundlag for at undtage personen fra arbejdskravet i 225-timersreglen, så længe sagen behandles. Hvis personen får afslag på førtidspension, ophører grundlaget for undtagelsen, og personen vil – medmindre der foreligger andre undtagelsesgrunde – igen blive omfattet af 225-timersreglen.

Hvis kommunen i henhold til § 17, stk. 4, i lov om social pension træffer afgørelse om, at sagen overgår til behandling efter reglerne om førtidspension uden forudgående forelæggelse for rehabiliteringsteamet, fordi det er vurderingen, at det er utvivlsomt, at personen ikke opfylder betingelserne for tilkendelse af førtidspension, er det styrelsens opfattelse, at forudsætningerne i lovbemærkningerne (lovforslag nr. L 113, Folketingssamlingen 2015-16) ikke er opfyldt. Det vil sige, at den pågældende – medmindre der foreligger andre undtagelsesgrunde - ikke opfylder betingelsen for undtagelse fra 225-timersreglen.

2.2. Spørgsmål

Lov om socialt frikort giver personer med særlige sociale problemer mulighed for at tjene op til 20.000 kr. skattefrit pr. kalenderår ved ordinært og udstøttet arbejde for virksomheder, offentlige myndigheder m.v., uden at indtægten fradrages i forsørgelsesydelse som f.eks. kontanthjælp eller andre indkomstafhængige offentlige ydelser. Kan arbejde udført gennem socialt frikort få betydning for vurderingen af personens arbejdsevne, jf. § 13 f, stk. 9, i loven, i forhold til om personen er omfattet af kravet 225 timers ordinært og udstøttet arbejde?

Svar

225-timersreglen indebærer en konkret vurdering af personens arbejdsevne, og der er derfor ikke udstukket generelle regler for, om anvendelsen af det sociale frikort påvirker vurderingen af personens arbejdsevne i forhold til 225-timersreglen. Det må dog formodes, at der til en stor del af målgruppen for socialt frikort vil skulle tages så omfattende skånehensyn, at de ikke vil kunne tilgodeses på det ordinære

arbejdsmarked, og at de derfor efter en konkret og individuel vurdering vil være undtaget fra kravet om 225 timers ordinært og udstøttet arbejde som følge af begrænset arbejdsevne, jf. § 13 f, stk. 9, i loven.

3. Opgørelsen af 225 timers ordinært og udstøttet arbejde inden for de seneste 12-kalendermåneder

3.1. 12-månedersperioden kan forlænges (lovens § 13 f, stk. 12 og 13)

3.1.1. Spørgsmål

Når en persons hjælp er nedsat som følge af 225-timersreglen, og personen efterfølgende bliver undtaget på grund af begrænset arbejdsevne, skal nedsættelsen stoppe. Men hvordan forholder det sig med de mange typer af forlængelser – skal de alle, nogle eller ingen resultere i, at nedsættelsen stoppes? Eks. : Skal en person, der er syg, fortsat have nedsat hjælp i sygdomsperioden?

Svar

Det er kun i den situation, at en person - efter at hjælpen er bortfaldet eller nedsat - bliver undtaget efter § 13 f, stk. 9, på grund af begrænset arbejdsevne, at hjælpen genoptages/sættes op igen.

I andre situationer, f.eks. ved sygdom eller barsel, fortsætter den pågældende på nedsat ydelse (eller hvis hjælpen er bortfaldet på ingen ydelse), men til gengæld forlænges den periode, inden for hvilken den pågældende kan optjene de nødvendige timer, jf. § 13 f, stk. 14, hvorefter en ægtefælle eller en ugift person, hvis hjælp er bortfaldet eller nedsat som følge af manglende opfyldelse af 225-timerskravet, igen bliver berettiget til fuld hjælp, hvis vedkommende kan dokumentere, at han eller hun har haft 225 timers ordinært og udstøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder. Alle 225 timer skal ligge efter det tidspunkt, hvor hjælpen bortfaldt eller blev nedsat. Hvis der har været perioder, hvor den pågældende ikke har kunnet arbejde på grund af sygdom, barsel m.v., forlænges perioden på de seneste 12 kalendermåneder i forbindelse med generhvervelse af retten til fuld hjælp, jf. § 13 f, stk. 14, sidste pkt., der henviser til § 13 f, stk. 12, 2. pkt., og stk. 13.

3.1.2. Spørgsmål

Kan perioden på 12 kalendermåneder, inden for hvilken der skal dokumenteres 225 timers ordinært og udstøttet arbejde, forlænges med perioder, hvor der er givet støtte til pasning efter anden lovgivning end den, der er nævnt i bestemmelsen i § 13 f, stk. 12, nr. 3?

Svar

Bestemmelsen i § 13 f, stk. 12, nr. 3, opremser udtømmende de love, hvorefter bevilling af støtte kan danne grundlag for en forlængelse af perioden på 12 kalendermåneder. Perioden på 12 kalendermåneder forlænges således ikke med perioder, hvor personen f.eks. har modtaget tilskud til pasning af eget barn i hjemmet efter § 86 i dagtilbudsloven.

3.1.3. Spørgsmål

Er der en nedre grænse for det antal timer, som personen skal være bevilliget til støtte efter serviceloven til pasning af handicappet barn, handicappet voksen eller døende nærtstående eller efter barselsloven til pasning af alvorligt sygt barn, før det kan danne grundlag for forlængelse af perioden på 12 kalendermåneder, hvor personen skal opfylde 225-timerskravet?

Svar

Perioden på 12 kalendermåneder, inden for hvilken der skal dokumenteres 225 timers ordinært og udstøttet arbejde, forlænges med perioder, hvor der er givet støtte efter serviceloven til pasning af handicappet barn, handicappet voksen eller døende nærtstående eller efter barselsloven til pasning af alvorligt sygt barn, uanset om der kun er ydet støtte til pasning i få timer f.eks. 10 timer om ugen.

3.2. Sædvanligt, lønnet arbejde

3.2.1. Spørgsmål

Kan virksomhedspraktik eller ansættelse i løntilskudsjob på mindre end fuld tid kombineres med samtidig ordinær ansættelse i samme virksomhed?

Svar

Reglerne i beskæftigelseslovgivningen hindrer efter Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekrutterings vurdering ikke, at man kan kombinere virksomhedspraktik eller løntilskudsansættelse med ordinære løntimer, under forudsætning af at reglerne i beskæftigelseslovgivningen i øvrigt er opfyldt. Såfremt tilbuddet og de ordinære timer foregår sideløbende i virksomheden, er det en forudsætning, at der er tale om forskellige arbejdsfunktioner.

At der skal være tale om forskellige arbejdsfunktioner følger af princippet om, at tilbud gives med henblik på, at personen så vidt muligt skal kunne opnå ordinær beskæftigelse. Hvis personen således har opnået ordinær beskæftigelse af nogle timers varighed på en virksomhed, kan personen ikke samtidig være i virksomhedspraktik eller ansat med løntilskud i samme arbejdsfunktion.

De ordinære timer kan tælle med i opgørelsen af ordinært og udstøttet arbejde i 225-timersreglen.

Eksempel: En kontanthjælpsmodtager er i virksomhedspraktik i et supermarked og har under praktikken opgaver inden for kundeservice. Formålet er at optræne personens faglige, sociale og/eller sproglige kompetencer eller at afklare beskæftigelsesmål. Personen ansættes sideløbende ordinært til at rydde op, sætte varer på plads og lignende. Dette er muligt, idet det forudsættes, at formålet med virksomhedspraktikken fortsat kan opfyldes.

Eksempel: En kontanthjælpsmodtager er ansat 20 timer ugentligt med løntilskud hos en offentlig arbejdsgiver. Arbejdsområdet er tilberedning af mad i kantine, og formålet med tilbuddet er oplæring af faglige og sproglige kompetencer. Personen ansættes sideløbende ordinært med rengøring i en anden afdeling. Dette er muligt, idet det forudsættes, at formålet med tilbuddet fortsat kan opfyldes. I offentligt løntilskud nedsættes den ugentlige arbejdstid med én time for hver times ordinær beskæftigelse udover 5 timer ugentligt, jf. reglerne om løn og arbejdsvilkår i offentlige løntilskudsjob (§ 71 i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats).

Forskellen på indholdet af de ordinære timer og timerne i tilbud bør fremgå af praktikaftalen henholdsvis løntilskudsaftalen og ansættelsesaftalen for de ordinære timer.

3.2.2. Spørgsmål

Er det et krav, at dokumentationen for arbejdstimer kan tilvejebringes ved opslag i indkomstregistret?

Svar

Loven indeholder ikke krav til, hvordan ydelsesmodtageren dokumenterer det udførte arbejde. Dokumentation for udført arbejde vil normalt kunne tilvejebringes ved opslag i indkomstregistret (eIndkomst), men vil også kunne dokumenteres på anden måde f.eks. ved fremvisning af lønsedler eller lignende. Det sidste kan f.eks. være relevant, hvis arbejdet er honorarlønnet, og indtægten er B-indkomst.

3.2.3. Spørgsmål

Er det tilstrækkelig dokumentation for opfyldelsen af 225-timersreglen, at der foreligger dokumentation for udbetaling af et honorar som betaling for en ydelse (f.eks. rengøring, vinduespudsning eller lign.), og der ikke har været tale om et egentligt ansættelsesforhold, og at der derfor heller ikke foreligger en ansættelseskontrakt, men blot en samarbejdsaftale mellem den, der udfører ydelsen og modtageren, eller mellem den, der udfører ydelsen, og en såkaldt "platformsvirksomhed", der formidler udbud og udførelse af serviceydelser?

Svar

Der er ikke i lovgivningen noget til hinder for, at kravet om ordinært og udstøttet arbejde i 225-timersreglen kan opfyldes gennem honorarlønnet arbejde, hvis det er tilstrækkeligt dokumenteret f.eks. gennem

lønsedler eller lignende, og hvis timelønnen eller andre forhold omkring arbejdets udførelse ikke er af en sådan karakter, at kommunen vurderer, at der er tale om så usædvanlige forhold, at der må siges at være tale om omgåelse af reglen. Det er i den forbindelse underordnet, om arbejdet er opnået ved direkte henvendelse til modtageren af serviceydelsen eller gennem en såkaldt ”platformsvirksomhed”. Det er dog en betingelse, at indtægten er indberettet til skattevæsenet, og at den – hvis arbejdet er udført, mens den pågældende har modtaget hjælp – løbende er oplyst til kommunen, således at den kan indgå i beregningen af hjælpen.

3.2.4. Spørgsmål

Er der et krav om en minimumstimeløn, førend arbejdet vil kunne tælle med ved opgørelsen af 225 timers ordinært og ustøttet arbejde?

Svar

Loven indeholder ikke et krav om en bestemt mindste timeløn for, at timerne kan tælles med til opfyldelsen af 225-timersreglen. Der kan dog være tale om så usædvanlige løn- og ansættelsesvilkår, at kommunen ud fra en omgængelsesbetragtning må nå frem til, at der ikke foreligger tilstrækkelig dokumentation for, at der har været tale om arbejde i et sædvanligt ansættelsesforhold.

Hvis en ydelsesmodtager f.eks. har arbejdet i 225 timer for en bekendt til en timeløn på 25 kr., vil det som udgangspunkt blive vurderet, at der er tale om så usædvanlige forhold, at der er tale om forsøg på omgåelse af 225-timers reglen. Det er i den forbindelse underordnet, om arbejdet er opnået ved direkte henvendelse til en modtager af en serviceydelse eller gennem en platformsvirksomhed.

3.2.5. Spørgsmål

Kan arbejde udført via socialt frikort tælle med i opgørelsen af 225-timerskravet?

Svar

Arbejde udført via socialt frikort kan tælle med i opgørelsen af 225 timers ordinært og ustøttet arbejde.

Er arbejdet, der er udført via socialt frikort, honoraraflønnet, skal der laves en omregning fra beløb til timer, hvis timerne skal tælle med, jf. lovens § 13 f, stk. 15. Lønnen omregnes til timer ved brug af den omregningssats, der er fastsat i loven, og som er 127,03 kr. (2021-niveau), svarende til den timeløn, som en person uden særlige kvalifikationer eller forudsætninger i øvrigt typisk vil kunne opnå i jobs, der ikke kræver særlige kvalifikationer eller forudsætninger i øvrigt.

Det bemærkes, at virksomhederne ikke indberetter udbetalinger fra arbejde via socialt frikort til indkomstregistret. Udbetalinger for arbejde udført gennem socialt frikort indberettes via en særskilt IT-løsning, og jobcentret/ydelseskantoret får derfor ikke automatisk besked om personens arbejde gennem socialt frikort. Oplysning om socialt frikort, og hvor meget personen har tjent gennem ordningen, kan indhentes via kontakt til den eller de medarbejdere i kommunen, der har ansvaret for visitationen, som har mulighed for at logge ind på IT-løsningen og se, hvad der er indberettet på den pågældende person ved at fremsøge på cpr-nummer eller socialt frikortnummer.

4. Varsling, vejledning m.v.

4.1 Spørgsmål

Skal begge ægtefæller varsles, hvis den ene ikke opfylder kravet om 225-timersreglen?

Svar

Når en gift person varsles om, at hjælpen til den pågældende kan bortfalde eller blive nedsat som følge af 225-timersreglen, er det ikke et krav, at den pågældendes ægtefælle samtidig varsles.

Hvis begge ægtefæller har samme bortfaldsdato, skal der samtidigt sendes særskilt varslingsbrev til hver ægtefælle, og der skal følges op i forhold til hver af ægtefællerne.

5. Beregning af hjælpen til ægtepar og ugifte personer, der ikke opfylder 225-timerskravet (lovens § 26, stk. 5-11, og § 13 g)

5.1. Spørgsmål

En ugift person under 30 år, som ikke har erhvervet ret til ekstra børnetilskud, og som modtager uddannelseshjælp på sats kr. 8.973 (2021-niveau), får hjælpen nedsat med kr. 533 pr. måned (2021-niveau), hvis personen ikke opfylder 225-timerskravet. Midt i en efterfølgende måned modtager pågældende barsels- eller aktivitetstillæg og får nu kr. 15.547 (2021-niveau) minus nedsættelse, som nu skal være på kr. 1.067 (2021-niveau). Hvordan skal nedsættelsen beregnes/periodiseres i denne måned? (Selve taksten periodiseres i forvejen på dage.)

Svar

Det er Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekrutterings opfattelse, at princippet i lovens § 13 g, stk. 2, også i denne situation må indebære, at ændringen i nedsættelsesbeløbet sker med virkning fra den 1. i måneden efter, at ændringen i den pågældendes forhold er indtrådt, jf. også den tilsvarende bestemmelse for ægtefæller i lovens § 26, stk. 10.

5.2. Spørgsmål

Af § 13 f, stk. 7, fremgår, at ”Hjælpen til en ugift person, der anses for ikke at udnytte sine arbejdsmuligheder efter stk. 6, nedsættes efter reglerne i § 13 g. Bliver en ugift person gift, beregnes hjælpen til personen fortsat efter 1. pkt., indtil ægteparret som par har modtaget hjælp i sammenlagt 1 år inden for 3 år, jf. stk. 1, nr. 1, eller stk. 3, nr. 1. Hjælpen nedsættes dog ikke efter 1. og 2. pkt. for personer, der alene modtager uddannelseshjælp beregnet på baggrund af satserne i § 23, stk. 2, nr. 1, 2 og 6-9, og for personer, der er samlevende med eller bliver gift med en person, der modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, og hvis hjælp beregnes efter § 26, stk. 2. ”

I § 13 g, stk. 1, nr. 2 er anført, at ”Personer, hvis hjælp beregnes på baggrund af mindre end 15.547 kr. pr. måned (2021-niveau) eller mindre end 11.698 kr. pr. måned (2021-niveau), afhængigt af om personerne har forsørgelsespligt over for børn eller ikke, får hjælpen nedsat med 533 kr. pr. måned (2021-niveau), dog således, at personer, der modtager uddannelseshjælp beregnet på baggrund af satserne i § 23, stk. 2, nr. 1, 2 og 6-9, ikke får nedsat hjælpen. ”

Har det nogen betydning, at der i § 13 f, stk. 7, står ”alene modtager”, og skal en person, der oveni satsen efter § 23, stk. 2, nr. 9 (under 25 år og hjemmeboende) modtager aktivitetstillæg og dermed hjælp på i alt 3.638 kr. (2021-niveau), nedsættes med 533 kr. (2021-niveau), eller 0 kr.?

Svar

Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering kan vejledende oplyse, at det også i henhold til § 13 g, stk. 1, nr. 2, gælder, at hjælpen ikke skal nedsættes for personer, der alene modtager uddannelseshjælp beregnet på baggrund af satserne i § 23, stk. 2, nr. 1, 2 og 6-9. Hjælpen skal derimod nedsættes, hvis personen får aktivitetstillæg som tillæg til uddannelseshjælpen, jf. § 24.

I nævnte tilfælde, hvor personen modtager uddannelseshjælp samtidig med aktivitetstillæg, skal hjælpen derfor nedsættes.

6. Generhvervelse af retten til fuld hjælp (lovens § 13 f, stk. 14)

6.1 Spørgsmål

Kan arbejdstimer fra før tidspunktet for bortfald eller nedsættelse af hjælpen tælle med til at opnå fuld hjælp igen?

Svar

En person, hvis hjælp er blevet nedsat eller er bortfaldet som følge af 225-timersreglen, kan igen blive berettiget til fuld hjælp, når den pågældende dokumenterer at have haft mindst 225 timers ordinært og udstøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder.

Alle arbejdstimerne skal ligge efter det tidspunkt, hvor hjælpen blev nedsat eller bortfaldt, jf. lovens § 13 f, stk. 14.

7. Forvaltningsretlige regler

7.1. Spørgsmål

Skal ægtefællen partshøres, når der træffes afgørelser efter 225-timersreglen?

Svar

Det er en betingelse, at kommunen, når den beregnede bortfaldsdato for en ægtefælle eller en ugift person nærmer sig, skal undersøge, om der, siden beregningen blev foretaget, er fremkommet oplysninger på kommunens sag om ordinært og udstøttet arbejde eller om sygdom eller andet, der kan begrunde en udskydelse af bortfaldsdatoen, jf. lovens § 13 f, stk. 12 og 13. Er dette ikke tilfældet, skal kommunen senest 1 måned før bortfaldsdatoen i en agterskrivelse meddele ægtefællen eller den ugifte person, at kommunen agter at træffe afgørelse om bortfald eller nedsættelse af hjælpen. Ægtefællen eller den ugifte person skal i den forbindelse partshøres, idet personen opfordres til at fremkomme med oplysninger om forhold, der efter reglerne ville kunne begrunde en udskydelse af bortfaldsdatoen, og som ikke fremgår af kommunens sag, jf. § 6, stk. 1, i varslingsbekendtgørelsen.

Hvis der er grundlag for en udskydelse af bortfaldsdatoen, skal kommunen skriftligt orientere ægtefællen eller den ugifte person om udskydelsen og samtidig oplyse den nye beregnede bortfaldsdato. Er det ikke muligt at beregne en bortfaldsdato, f.eks. fordi ægtefællen eller den ugifte person for tiden er sygemeldt, skal kommunen, så snart det er muligt, foretage en beregning og skriftligt give ægtefællen eller den ugifte person oplysning om den beregnede bortfaldsdato.

På tidspunktet hvor hjælpen til en gift person nedsættes eller bortfalder som følge af 225-timersreglen, er det ikke en betingelse, at den pågældendes ægtefælle partshøres på ny, inden kommunen træffer afgørelsen i forhold til personen, idet personen er blevet partshørt i forbindelse med agterskrivelsen.

Partshøring efter § 6 i varslingsbekendtgørelsen og § 19 i forvaltningsloven er en garantiforskrift, dvs. en gyldighedsbetingelse for at træffe afgørelse om bortfald eller nedsættelse af hjælpen som følge af manglende opfyldelse af 225-timersreglen. Manglende iagttagelse af partshøringspligten medfører, at kommunen ikke kan træffe afgørelse om nedsættelse eller ophør af selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp efter bestemmelserne i §§ 13 f og g i lov om aktiv socialpolitik. Det gælder også, hvis kommunen ikke kan dokumentere, at partshøringspligten er opfyldt.

Bortfald af »garantiydelsen« er en afgørelse i forvaltningsretlig forstand og skal opfylde de krav, der stilles til en afgørelse.

Hvis 225-timersreglen betyder, at særlig støtte efter § 34 i lov om aktiv socialpolitik til begge ægtefæller påvirkes, skal der træffes afgørelse i forhold til begge ægtefæller, og hver ægtefælle skal partshøres over oplysningerne i egen sag. De skal derimod ikke partshøres over oplysningerne i hinandens sager.

7.2. Spørgsmål

Er undtagelse fra 225-timersreglen efter § 13 f, stk. 9, i lov om aktiv socialpolitik en afgørelse?

Svar

I forlængelse af praksis vedrørende visitation som jobparat og aktivitetsparat m.v. må det antages, at en vurdering af en persons arbejdsevne, der munder ud i, at kommunen anser den pågældende for at have en så begrænset arbejdsevne, at pågældende ikke på nuværende tidspunkt vil kunne arbejde på det ordinære arbejdsmarked, er en procesbeslutning.

Vurderingen betyder, at personen anses for undtaget fra 225-timersreglen, og den pågældende kan derfor fortsat modtage den hidtidige ydelse.

Hvis vurderingen af den pågældendes arbejdsevne derimod munder ud i, at den pågældende ikke anses for undtaget fra 225-timersreglen, vil det enten umiddelbart eller efter en periode få betydning for størrelsen af personens ydelse. På dette tidspunkt skal der træffes afgørelse om bortfald eller nedsættelse af ydelsen med overholdelse af forvaltningslovens regler om afgørelser, herunder partshøring, begrundelse og klagevejledning.

I begrundelsen skal anføres de relevante retsregler, en kort redegørelse for sagens faktum og de hovedhensyn, der har været bestemmende for afgørelsen.

Kommunen har pligt til at vejlede en person om mulighederne for at blive undtaget fra 225-timersreglen.

Ved en eventuel klage over en afgørelse om bortfald eller nedsættelse af ydelsen, kan klageinstansen inddrage grundlaget for afgørelsen, herunder vurderingen af den pågældendes arbejdsevne, i sin prøvelse.

Af hensyn til den videre sagsbehandling i kommunen skal kommunen kunne dokumentere grundlaget for sin vurdering af personens arbejdsevne, herunder datoen for en evt. beslutning om at undtage personen fra 225-timersreglen.

Datoen for beslutningen om at undtage en person fra 225-timersreglen har desuden betydning for afgørelsen af, hvornår en person har været undtaget i 12 sammenhængende måneder, hvilket indebærer, at opgørelsen af hjælp i sammenlagt 1 år inden for 3 år og optællingen af arbejdstimer skal starte forfra, jf. § 13 f, stk. 9, 2. pkt.

7.3. Spørgsmål

Skal en kommune varsle, partshøre og træffe ny afgørelse ved tilflytning fra en anden kommune, og er der krav om, at kommunen har dokumentation for varsling i en anden kommune, inden den selv partshører/træffer afgørelse?

Svar

Hvis den tidligere bopælskommune har truffet afgørelse om bortfald eller nedsættelse af hjælpen i henhold til 225-timersreglen, kan den nye bopælskommune normalt lægge denne afgørelse til grund for den videre udbetaling/manglende udbetaling af hjælp i tilflytningskommunen.

Kun hvis der foreligger oplysninger, der tyder på, at der er begået fejl i den tidligere sagsbehandling, bør tilflytningskommunen undersøge sagen nærmere.

Hvis flytningen sker midt i processen, f.eks. efter varslingsbrev er sendt, men inden stillingtagen til, om betingelserne for fortsat udbetaling af hjælp er opfyldt, bør kommunen sikre sig, at der er sendt varslingsbrev efter reglerne samt dokumentation herfor, inden den eventuelt partshører og træffer afgørelse om bortfald eller nedsættelse af hjælpen.

8. Forskellige andre spørgsmål

8.1. Spørgsmål

Kan der gives tilbud om ansættelse med løntilskud efter kapitel 12 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats til en modtager af hjælp (uddannelseshjælp, kontanthjælp eller overgangsydelse (uden for introduktionsprogrammet)), når det forventes, at personens hjælp vil blive nedsat eller bortfalde som følge af 225-timersreglen?

Svar

Efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan tilbud til modtagere af hjælp (uddannelseshjælp, kontanthjælp eller overgangsydelse uden for introduktionsprogrammet) kan gives, så længe personen er

berettiget til hjælp efter § 11 i lov om aktiv socialpolitik. Dette fremgår af § 55, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Efter § 71 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal løn- og arbejdsvilkår ved ansættelse med løntilskud være overenskomstmæssige eller de for tilsvarende arbejde sædvanligt gældende. Der gælder dog særlige regler for revalidender og førtidspensionister, jf. §§ 73 og 74 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Der gælder desuden særlige regler vedrørende beregning af løn og arbejdstid ved ansættelse hos offentlige arbejdsgivere, jf. § 72 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Personen er efter påbegyndelsen af tilbuddet ansat og får løn fra arbejdsgiver.

I offentligt løntilskud fastsættes arbejdstiden ved ansættelsesforholdets påbegyndelse for hele perioden, jf. § 72, stk. 4, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det er på den baggrund Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekrutterings opfattelse, at tilbud kan gives under forudsætning af, at personen er modtager af hjælp på tidspunktet for start af tilbud.

Såfremt personens ret til hjælp påvirkes som følge af 225-timersreglen, kan dette have betydning for, om personen kan fortsætte i løntilskudsansættelsen.

1. Hjælpen nedsættes

Personen fortsætter med den løn og den arbejdstid, der er fastsat ved løntilskudsansættelsens begyndelse, uanset om personens hjælp ville være blevet nedsat som følge af 225-timersreglen i løbet af ansættelsesperioden.

2. Hjælpen bortfalder

Bortfalder retten til hjælp som følge af 225-timersreglen, skal personen ophøre i tilbuddet med det sædvanlige opsigelsesvarsel, der gælder på det pågældende område. Dette er en konsekvens af, at tilbud kun kan gives, så længe personen er berettiget til uddannelseshjælp, kontanthjælp eller overgangsydelse (uden for introduktionsprogrammet), jf. § 55, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Jobcenteret skal oplyse både arbejdsgiver og den løntilskudsansatte om ophøret af tilbuddet om løntilskudsansættelsen.

8.2. Spørgsmål

Hvilke rettigheder har personer, som ikke er jobparate, hvis deres ydelse bortfalder, således at de overgår til kategorien "selvforsørgende" (dvs. uden offentlig ydelse og uden indtægt)? Har de f.eks. ret til en afklarende indsats og/eller en længerevarende indsats for at forbedre deres beskæftigelsesmuligheder, eller vil disse personer være henvist til helt at klare sig selv uden offentlig hjælp?

Svar

Selvforsørgende aktivitetsparate ledige har ret til et beskæftigelsestilbud, hvis personen anmoder om det, medmindre jobcenteret vurderer, at beskæftigelsestilbuddet ikke vil forbedre personens muligheder for at komme i beskæftigelse.

Jobcenteret kan give tilbud om vejledning og opkvalificering, virksomhedspraktik og løntilskudsansættelse efter de samme regler, der gælder for aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere. En selvforsørgende ledig, som er aktivitetsparat, vil ligeledes efter en konkret vurdering kunne få tillægsydelse i form af tilskud til udgifter til hjælpemidler m.v. og befordringsgodtgørelse. Ligeledes er der efter en konkret vurdering mulighed for at give tilbud i form af mentorstøtte, hvis den ledige har behov herfor for at opnå eller fastholde f.eks. tilbud eller ordinær ansættelse.

Det er jobcenteret, som træffer afgørelse om, hvilket tilbud personen i givet fald skal have. Det kan tilføjes, at hvis kommunen vurderer, at en person kan være i målgruppen for enten revalidering eller ressourceforløb, skal mulighederne herfor ligeledes overvejes.